

Gevraagd: ***Mooie Man***

Blijspel in drie bedrijven voor 6 dames en 5 heren

Door Frans Busschots en Louis Boonen

Informatie en opvoeringsvoorwaarden bij ALMO

Gevraagd: mooie man

Blijspel in 3 bedrijven voor 6 D en 5 H.

Personages:

Gerarda: ongev. 30 jaar. De oudste dochter. Zij is een sikkeneurige jonge dame, die bij de mannen geen succes blijkt te hebben. Ze is dan ook niet bepaald “moeders mooiste”.

Marie: ongev. 50 jaar. De moeder. Zij is het type huisvrouw waarvan er duizenden in Vlaanderen rondlopen. Nochtans droomt zij ervan eens van alle sleur verlost te zijn.

Els: ongev. 19 jaar. De jongste dochter. Zij gaat nog naar de school en bekijkt het leven van de zonnige kant. Zij wil Gerarda aan een man helpen en plaatst een huwelijksadvertentie in een weekblad.

Fons: ongev. 50 jaar. De vader. Hij is een asociaal type. Alles wat niets met parkieten te maken heeft, interesseert hem niet. Zelfs een promotie tot onderdirecteur in het bedrijf waar hij werkt, laat hem onverschillig.

Kathrijne: ongev. 19 jaar. Schoolvriendin van Els. Samen met Els zal zij de huwelijkskandidaten selecteren.

Anna: ongev. 50 jaar. Is de directeursvrouw van het bedrijf waar Fons werkt. Zij is een rijke dame, maar daarom niet gelukkig. Haar nog ongehuwde zoon Amadee is een doorn in haar oog.

Jos: ongev. 28 jaar. Huwelijkskandidaat en ex-vriend van Gerarda. Omwille van zijn uiterlijk - te goed in het vlees- wordt hij geboycot.

Jhonny: ongev. 30 jaar. Huwelijkskandidaat. Is een ruige en onbeschofte braneschopper. Hij ziet de vrouwen enkel als lustobject.

Sofie: ongev. 25 jaar. Wordt door Marie aangenomen als hulp in de huishouding. Door een eerder stukgelopen relatie, heeft Sofie een hekel aan de mannen gekregen en laat dat vaak blijken.

Amadee: ongev. 30 jaar. Het ogenschijnlijk verlegen zoontje van Anna. Hij wordt door zijn moeder als huwelijkskandidaat opgedrongen.

Tony: ongev. 35 jaar. Is een bescheiden huwelijkskandidaat die in een rolstoel zit. Het is door zijn rustige natuur en zijn charmes, dat hij Gerarda weet te bekoren.

Decor: Een niet al te rijkelijke woonkamer, met minimum 2 deuren. BELANGRIJK is, dat er in de achterwand een grote tuindeur staat, waardoor het publiek kan zien wat er zich op het terras afspeelt.

Eerste bedrijf

Ergens in de late namiddag. Bij de aanvang van het spel leest Gerarda in een krant. Ze is alleen op het toneel.

Marie (komt op met de stofzuiger) Wil je even stofzuigen, Gerarda ?
Gerarda Ja, ma. (leest ongestoord verder)

Marie af en even later terug op met een mand wasgoed.

Marie En vouw je nadien het wasgoed op ?
Gerarda Ja, ma.
Marie En wacht er niet te lang mee.
Gerarda Nee, ma.
Marie Is Els als terug ?
Gerarda Ik weet het niet, ma.

Als Marie wil afgaan, kijkt Gerarda op van de krant.

Gerarda (roept) Ma ! Wat vroeg je eigenlijk ?
Marie Hoe is het mogelijk ?! Stofzuigen en wasgoed opvouwen !
Gerarda Moet dat allemaal nog vandaag gebeuren ?!
Marie Nog voor je pa thuiskomt van zijn werk. Anders zal hij weer vragen wat ik de hele dag gedaan heb.
Gerarda Maar je hebt vandaag toch alle slaapkamers gepoetst, in de tuin gewerkt, de garage opgeruimd . . .
Marie (onderbreekt) Een man ziet nooit wat zijn vrouw gedaan heeft, wel wat ze niet gedaan heeft.
Gerarda Ik dacht dat pa enkel nog oog had voor zijn parkieten. Hij bemoeit zich toch niet met de huishouding.
Marie Maar hij ziet wel alles. Zullen we de proef eens nemen ?

Tegen de wand hangt een medaille die pa ooit heeft gewonnen met zijn parkieten. Marie draait de medaille met de beeltenis naar de wand toe.

Marie Zie je wat ik gedaan heb ? Hij kijkt zelden of nooit naar zijn medaille, maar straks zal hij vragen wie ze heeft omgedraaid.
Gerarda Je meent het niet. Dat ding hangt daar al jaren !
Marie Dan moet je maar eens opletten.
Gerarda Zoiets geloof ik niet.
Marie Willen we wedden ? De verliezer betaalt een ijsje.
Gerarda Met slagroom ?
Marie Een dubbele portie nog wel.
Gerarda Akkoord !

Marie wil afgaan.

Gerarda Ma ! Ben jij . . . ? Ach, laat maar.

Marie Wat wil je vragen, kindlief ?
 Gerarda Ik vraag me soms af of jij gelukkig getrouwd bent.
 Marie Waarom vraag je dat ?
 Gerarda Ach, ik weet het niet. Misschien omdat ik zelf graag wil trouwen.
 Marie Als iedereen op voorhand wist met wie hij zou trouwen, dan zouden er méér vrijgezellen zijn.
 Gerarda Dus ben je niet gelukkig in je huwelijk ?
 Marie Dat heb ik niet gezegd. Maar ik zal je één goede raad geven : je weet wat je hebt, maar nooit wat je krijgt.
 Gerarda Je maakt het me heus niet gemakkelijk.
 Marie Waarom zit jij nu al aan een huwelijk te denken ? Je hebt niet eens een verloofde.
 Gerarda Ik zoek heus wel. Maar . . . de goede mannen zijn zo dun gezaaid.
 Marie Je mag de moed niet opgeven, Gerarda. Wie weet, staat op een dag de prins van je dromen met zijn paard voor de deur.
 Gerarda Dan heb ik liever dat hij in een Mercedes of een B.M.W. komt.
 Marie Al heeft hij maar een oude fiets, als hij maar lief voor je is.
 Gerarda Bedankt voor de steun, ma.
 Marie Daarvoor dienen nu eenmaal de moeders.

Marie wil afgaan, aarzelt en komt terug.

Marie Kindlief, belof me één ding. Trouw nooit, maar dan ook nooit met een man die van parkieten houdt, want dan ben je al vanaf de eerste dag van ja huwelijk een levende-weduwe.
 Gerarda Ik zal er aan denken, ma.
 Marie Denk nu eerst maar aan de stofzuiger en het wasgoed. (af)

Gerarda leest verder in de krant. Dan neemt ze een pen en schrijft iets op een papiertje. Ze loopt naar de telefoon en draait een nummer. Ze wacht even. Als ze in de tuin iets hoort, legt ze vlug de hoorn op de haak.

Els komt hijgend via de tuindeur de kamer ingelopen.

Els (terwijl ze haar schoenen uitdoet en deze achteloos ergens op de vloer neergooit)
 Er is niets zo heerlijk dan een uurtje joggen.
 Gerarda Zet je schoenen op hun plaats. Straks struikelt er iemand over.
 Els Dan moet die persoon zijn lompe platvoeten maar opheffen.
 Gerarda Ma heeft zojuist gezegd, dat het vandaag jouw beurt is om te stofzuigen en het wasgoed op te vouwen.
 Els Ik heb geen tijd voor die onbenullige dingen. Ik moet nog een tiental bladzijden strafwerk maken. Maar nu wil ik eerst even nagenieten.
 Gerarda Waarvan ? Van al die blote mannenbenen ? Als je dat genieten noemt.
 Els Je weet werkelijk niet wat je mist, zuslief. Zeg nu zelf: wat is er mooier in de natuur dan een stel stevige mannenbillen verpakt in een strak joggingbroekje ?
 Gerarda Giecheltrutten van jouw leeftijd worden daar misschien hysterisch van, maar een gezonde vrouw bekijkt de mannen meer kritischer.
 Els En hoe bekijkt een ouwe vrijster mannen ? Jij moet dat toch weten.
 Gerarda Een ouwe vrijster ben je pas vanaf je dertigste. En dat duurt bij mij nog lang.
 Els Zo lang nu ook weer niet. Nog welgeteld . . . eh . . . twaalf dagen.
 Gerarda In die tijd kan er nog véél gebeuren.

Els Toch moet je er rekening mee houden, dat een vrouw van dertig duidelijk minder kansen heeft nog een jonge man te krijgen, dan iemand van mijn leeftijd.

Gerarda Poeh ! Geef mij maar een man met ervaring. Wat heb je aan zo een snotneus, die na vijftien seconden vrijen al klaarkomt en dan de hele buurt bij elkaar kreunt ?

Els Anders niets te versmaden, zo een jonge kerel die overal nog strak in zijn vel zit. Maar dat gevoel heb jij nooit gekend.

Gerarda Ik heb al meer ervaringen met jongens gehad, dan jij ooit nog zult krijgen.

Els Blaaskaak !

Gerarda (boos) Ik speelde al doktertje met de buurjongens, toen jij nog niet besepte dat er een verschil bestond tussen een jongen en een meisje !

Els Ho, ho ! Blijf maar kalm ! Dadelijk ga je me nog bijten.

Gerarda Denk dan na, alvorens je je mond opendoet. Moeial !

Els Ik probeer je alleen maar te troosten.

Gerarda Hoeft niet !

Els Toch wel. Ik begrijp hoe moeilijk je het hebt, in deze dagen die aan je dertigste verjaardag voorafgaan.

Gerarda Ik leef op goede hoop. De man van mijn dromen kan nog altijd komen opdagen.

Els Maar over twaalf dagen is het wél te laat.

Gerarda Wil je er nu over ophouden ?

Els Ik wil je alleen maar met je eigenwijze neus op de feiten drukken.

Gerarda Je doet het gewoon om me te pesten !

Els Ik ? Je pesten ?! Je breekt mijn hart.

Gerarda Jij bent pas gelukkig als je mij ziet lijden en wegwijnen van verdriet. (begint zacht te huilen)

Els Het klinkt misschien hard, maar weet jij wat jij altijd verkeerd hebt gedaan ?

Gerarda Dat zul jij weten, madame de expert.

Els Jij bent altijd te kieskeurig geweest. Althans wat de mannen betreft.

Gerarda Oma zei altijd: een man en een bus moet je niet nalopen, want om de tien minuten komt er weer een andere voorbij.

Els Zie je nu wel ! Ik heb toch altijd gezegd, dat oma niet honderd procent in haar bovenkamer was.

Gerarda Oma was een wijze vrouw.

Els Maar door haar schuld ben jij toch maar een ouwe vrijster geworden.

Gerarda Voor de laatste maal ! Ik ben nog geen . . .

Els (onderbreekt) Akkoord. Ik zal het niet meer zeggen. En het spijt me dat ik je daarmee al eens geplaagd heb. Is alles vergeten en vergeven, lieve zus van me ?

Gerarda Als ik nu mag verder lezen. En zonder gestoord te worden, als het kan !

Els Je zult van mij geen last meer hebben.

Gerarda Dat hoop ik ! (zij bladert in een weekblad)

Els (na een tijdje) Mag ik vragen wat je zoal leest ?

Gerarda Iets over de onverklaarbare geslachtsdrift van de bosjesmensen.

Els Kijk, nu doe je het toch zelf ! Maar wel tegen iedereen vertellen dat ik je pest0

Kun je niet gewoon zeggen dat je een artikel leest over gezonde voeding ?

Gerarda Als je het dan toch weet, waarom vraag je het dan ? (staat bruusk recht) Maar mijn zin om te lezen is al over. (het weekblad valt van de tafel)

Els (raapt het boekje op) Is er deze week geen extra bijlage bij ?

Gerarda Die zal wel onder de krant liggen.

Els (haalt bijlage onder krant vandaan) Nog wel een bijlage over bruidsjurken. Maar wacht eens even ! Nu weet ik waarom jij me hier weg wil hebben. Jij zit stiekem een bruidsjurk te kiezen.

Gerarda Stel je niet zo aan, wil je !

Els Dat moest natuurlijk een verrassing blijven. Maar wees gerust, ik zal tegen niemand hierover een woord reppen. Trouwens, staat de datum al vast ?

Gerarda Hou er toch over op.

Els En, wie is de gelukkige ? Weet hij het al ?

Gerarda Maar ik heb helemaal geen trouwplannen. Althans voorlopig toch niet.

Els En ik was al zo blij, dat we binnenkort een familiefeest zouden hebben.

Gerarda Als jij zo doorgaat, hebben we binnenkort een begrafenis in de familie.

Els Ach, is er iemand ziek ?

Gerarda Arme kerel, die ooit met een onbenul als jij zal trouwen.

Kathrijne (roept van achter de schermen) Joehoe ! Waar is iedereen ?

Els (roept) Wij zijn binnen !

Kathrijne (komt gehaast op via de terrasdeur) Wens me geluk, Els. Het is me gelukt !

Els Wat ?

Kathrijne Denk na ! Denk goed na !

Els Eh . . . eh . . . Je snapte voor de eerste maal je huiswerk van wiskunde ?

Kathrijne Nee, zotteke !

Els Je hebt eindelijk je rijbewijs gehaald, zonder dat de rij instructeur helemaal gek werd ?

Kathrijne Maar nee ! Ik heb de jongen van mijn dromen aan de haak geslagen.

Els Bedoel je . . . Freddy ? Hoe heb je hem gevangen ?

Kathrijne Gewoon. Toen ik wist waar hij was, heb ik mijn kortste minirok en mijn strakste bloesje aangedaan en ben toen naar hem toegestapt.

Els En hapte hij onmiddellijk toe ?

Kathrijne Ik zei tegen hem: ‘alles wat je hier ziet, deze gezonde brok natuur, is voor jou. Maar ik heb niet graag dat je met koude handen aan mijn lijf prutst.’ En de sukkel was totaal van de kaart.

Els En ? Heeft hij koude handen ?

Kathrijne Zover zijn we nog niet. Ik moet eerst weten of het waar is dat zijn vader bankdirecteur is. Dan pas praten we verder.

Els Maar als hij niet aan je mag komen, maakt hij het misschien uit.

Kathrijne Geen nood. Zoiets moet je psychologisch aanpakken. Mannen zijn net kleine kinderen. Om een kind voor een tijd rustig te houden, moet je het een klein snoepje geven en een grote lolly beloven.

Els (tot Gerarda) Misschien dat jij het ook eens op die manier moet proberen.

Gerarda Ik houd me niet bezig met zulke kinderstreken. Dat onvolwassen gedoe houdt toch geen stand. Ik wil een solide relatie opbouwen.

Kathrijne (tot Gerarda) Heb jij nu nog steeds geen man gevonden ? En er lopen er zoveel rond.

Els Ons Gerarda is nogal kieskeurig. Maar ja, ze heeft één troost: ze kan nog altijd in een klooster treden.

Gerarda (tot Els) Jij moet niet veel zeggen, want jij hebt zelf ook nog geen vaste vrijer. Maar ja, wie wil er met zo een krenk als jij opgescheept zitten ?

Els Ik kan er wel toen aan elke vinger krijgen ! De jongens zwermen rond mij gelijk vliegen rond een schoteltje melk.

Gerarda Daar zeg je het zelf. Allemaal van die melkmuilen die niet eens weten waar de klepel in de klok hangt.

Els Jij bent een jaloerse trien ! Het is toch niet mijn schuld, dat jij geen man kunt krijgen. Maar als je voortaan een beetje minder chagrijnig zult zijn en geen zuur gezicht meer opzet, lukt het misschien toch wel een keer.

Gerarda Ik kan jouw raadgevingen best missen ! (boos af)

Kathrijne Mensenlief ! Is me dat een wild veulen !

Els Er is geen huis mee te houden.

Kathrijne En dan komt, denk je, omdat ze geen man kan krijgen ?

Els En omdat ze over twaalf dagen dertig jaar wordt.

Kathrijne Dan al ? Dan is zij een noodgeval.

Els We kunnen haar beter met rust laten. Tijd brengt raad, ook voor haar.

Kathrijne Het wordt de hoogste tijd dat wij in actie schieten.

Els Hoe bedoel je ?

Kathrijne Zij krijgt voor haar verjaardag een man cadeau.

Els Bedoel je zo iemand van een serviceclub ? Een halfnaakte vent die uit een doos springt ?

Kathrijne Nee, nee ! Een echte man met wie ze een relatie kan opbouwen.

Els Waar denk je die te vinden ? In de regenwouden van het Amazonegebied ?

Kathrijne Wij plaatsen een artikel, met als titel: "gevraagd: mooie man !"

Els Zou het niet beter zijn als we schrijven: gevraagd: mooie man met enige ervaring in de verdedigingssport ?

Kathrijne Maar zij mag er voorlopig niets van weten. Pas als de eerste reacties binnen zijn, stellen we haar op de hoogte van ons plan.

Els Reacties ?! Jij denkt al meteen in het meervoud. Volgens mij reageert er niemand op zo een artikel.

Kathrijne Ach, je weet maar nooit. Mannen zijn nu eenmaal eigenaardige wezens.

Els Die annonce wil je in een of andere krant plaatsen ?

Kathrijne Ik zie het eerder in een gespecialiseerd maandblad.

Els Toch niet . . . in een seksblad ?!

Kathrijne Waarom niet ? Zo een blad wordt vaker en grondiger gelezen dan een krant.

Marie (komt op via deur en struikelt over de schoenen van Els) Wel, potverdorie ! Wie heeft er zijn schoenen hier neergezet ?

Els Heb je je pijn gedaan, ma ?

Marie Gelukkig niet, maar het scheelde niet veel of ik was door de tuindeur naar buiten gevlogen.

Els Ja, ik heb nog zo tegen onze Gerarda gezegd, dat ze haar schoenen moest opruimen voor er iemand over zou struikelen.

Marie Is er intussen al gestofzuigd ?

Els Ik wilde er juist mee beginnen toen Kathrijne binnenkwam.

Marie En het was goed is ook al niet opgevouwen ! . . .

Els Dat wilde ik na het stofzuigen doen, maar . . .

Kathrijne Het is mijn schuld, mevrouw. Ik had problemen met mijn wiskunde en kwam aan Els vragen of ze me daarbij wilde helpen.

Marie (tegen Els) Dan help je eerst Kathrijne maar met haar wiskunde.

Els Kom maar mee naar mijn kamer, daar is het rustiger.

Kathrijne Bedankt, mevrouw. Ik zal straks Els wel helpen.

Marie Dat hoeft niet. Je wiskunde is belangrijker.

Els en Kathrijne samen af.

Marie Dan zal ik er maar zelf aan beginnen. Zoals gewoonlijk. (Ze begint te stofzuigen en zingt terwijl ze werkt)

Dan rinkelt de bel van de voordeur. Marie hoort de bel niet. De bel rinkelt nog enkele malen. Enkele seconden later verschijnt Anna op het terras en klopt op de tuindeur.

Marie (verschrikt als ze Anna ziet staan en zet de stofzuiger stil) Potverdorie ! Nu komen de bedelaars ook al achterom bij de mensen.

Anna Mag ik even binnenkomen, mevrouw ? Het zal niet lang duren.

Marie Ik koop niet aan de deur, en zeker niet aan de achterdeur. Garen heb ik genoeg en elastiek hoef ik niet, want mijn man houdt zijn onderbroek op met bretellen.

Anna Maar ik ben mevrouw Dujardin.

Marie Ja, en ik ben de schoenmoeder van sneeuwwitje. En verlaat nu mijn erf of ik laat de hond op je los.

Anna Ik wil gewoon even met je praten.

Marie Praten mag, als je maar niet probeert me een of ander artikel aan te smeren.

Anna Ik kom voor iets geheel anders.

Marie Allee, vooruit dan maar. Maar je krijgt geen frank van me.

Anna Ik ben mevrouw Dujardin en . . .

Marie (onderbreekt) Ja, dat weet ik intussen al. Moet ik nu applaudisseren of het Belgische volkslied zingen ?

Anna Zegt de naam Dujardin jou niets ? Mijn man is namelijk directeur van de firma B.B.B en B. of kortweg: de vier B's.

Marie Bedoel je . . . van de linteriefabriek ? B.H 's ? . . . slippers ?

Anna Precies. De firma Dujardin beschermt beter borsten en billen.

Marie Dan ben jij de vrouw van de directeur van de firma waar mijn man werkt !

Anna O ja ? Dat is ook toevallig !

Marie Kom toch verder ! Maar let vooral niet op de rommel.

Anna Ik zie toch geen rommel. Dat is zo een excuus dat elke huisvrouw te pas en te onpas gebruikt. (dan struikelt ze over de schoenen van Els en valt languit in de zetel) Nondeju !

Marie (die intussen de wasmand wegzet, heeft niet gezien dat Anna is gevallen) Neem gerust een stoel, dan ruim ik even de stofzuiger op.

Anna Mag het ook een zetel zijn ?

Marie En, waarmee kan ik je van dienst zijn ?

Anna Ik ben bij de voorzitter van de K.K.K. geweest, en zijn heeft me naar jou verwezen.

Marie De K.K.K. ?

Anna De kantklos - club ,bedoel ik.

Marie Wil jij leren "kantklossen" ? Ik bedoel . . . kantklossen.

Anna Ach, ik wil mijn vrije tijd nuttig besteden. Als vrouw van een directeur heb ik personeel om de huishouding te doen.

Marie En je kinderen zijn misschien allemaal volwassen ?

Anna Ik heb maar één zoon. Trouwens, meer tijd om kinderen te maken heeft mijn man nooit gehad.

Marie Dat kan ik geloven. Zo een directeur heeft het ook té druk met zijn zaak.

Anna En met zijn jonge secretaresses !

Marie Laat hem toch gerust die jonge grieten in de billen knijpen. Daar moet je niets achter zoeken. Of ben je jaloers ?

Anna Hij weet nauwelijks nog dat ik besta. Jij weet tenminste waar je man op dit ogenblik is, ik niet.

Marie Ik zou willen dat mijn man naar andere vrouwen keek. Maar nee, alleen zijn parkieten interesseren hem. Als ik al uren in bed lig, zit hij nog bij zijn geverfde mussen te koekeloeren.

Anna Wees toch blij ! Denk je dat het zo plezant is, een man te hebben die elk weekend naar een of ander congres is ?

Marie Maar zijn dikke bankrekening maakt dat gemis dan weer goed.

Anna Geld geeft alles, behalve liefde en geluk in ons huwelijksleven.

Marie Overdrijf je nu niet een beetje ?

Anna Allerminst !

Marie Toch zou ik met jouw leventje willen ruilen. (droomt weg) Huispersoneel dat mij op mijn wenken bedient, een man die geld genoeg verdient, een kast van een villa . . .

Anna Je mag het allemaal van me hebben, als ik maar een man kreeg die parkieten kweekte en dan 's avonds met zijn koude voeten tegen me aan kwam liggen.

Marie Een man met ijspegels van voeten geeft anders ook geen romantiek. Na een aantal jaren huwelijk kun je spreken van reumatiek.

Anna Zo zie je maar weer, dat elke man zijn onhebbelijkheden heeft, en dat wij vrouwen ermee moeten leven.

Marie Toch begrijp ik niet goed waarom jij met al je rijkdom en weelde wil leren kantklossen.

Anna Wil je het me misschien niet graag aanleren ?

Marie Toch wel ! Maar eenvoudig is het niet, hoor. Daar komt een hoop handvaardigheid bij kijken. Iemand met twee linkerhanden kan er best niet aan beginnen.

Anna Oef ! Heb ik geluk dat ik maar één linkerhand heb.

Marie Ik zou je willen aanraden om eerst enkele handwerkboekjes te lezen. Daarin wordt de techniek van het 'kantklossen' . . . eh . . . kantklossen stap voor stap uitgelegd.

Anna Ik kan dus niet onmiddellijk een paar babysokjes beginnen te klossen ?

Marie Die kun je nog altijd beter met de hand breien. Maar . . . eh . . . babysokjes , zeg je. Word je binnenkort oma ?

Anna O, nee ! Mijn zoon is niet eens getrouwd. Hij heeft er wel de ouderdom voor, maar . . .

Marie Hoe oud is hij dan ?

Anna Dertig geworden, in het voorjaar.

Marie Dan is hij zo oud als mijn oudste dochter.

Anna En . . . getrouwd ?

Marie Nee. Ze is de ware Frans nog niet . . .

Anna (onderbreekt) De ware Jacob, bedoel je.

Marie Het kan me ook niet schelen hoe hij heet, als hij maar vlug komt.

Anna Zou jij het erg vinden, als je dochter niet zou trouwen ?

Marie Ik zou er hoegenaamd geen drama van maken. Maar toch probeer ik haar met zachte dwang naar een huwelijk toe te leiden.

Anna Met ons gesprek over de kinderen, dwalen we van ons onderwerp af.

Marie Wacht, ik zal even de handleiding tot het kantklossen voor je nemen.

Anna Ja, als je nu personeel in huis had, kon je hen die boekjes laten nemen.

Marie Ik leef op goede hoop. Er zal toch wel eens een moment komen dat mijn man promotie zal maken. Hij werkt nu toch al vierendertig jaar bij je man in de zaak.

Anna Zo lang al ? Dan had je man al lang onderdirecteur moeten zijn.

Marie Hij is nog steeds een gewone bediende. Op de afdeling klachten, als ik me niet vergis.
Anna Heeft hij nooit enige promotie kunnen maken ?
Marie Hij heeft er nog nooit iets over verteld. Maar ja, als hij thuis is, vergeet hij het liefst van al zijn werk.

Gerarda komt op. Ze gaat boos zitten en leest in een tijdschrift.

Marie Dat is nu ons Gerarda, de oudste en het zonnetje in huis.
Anna Wel een aangename verschijning, moet ik zeggen.
Marie Zeg even goedendag tegen mevrouw Dujardin, kindlief.
Gerarda Daar heb ik op dit ogenblik verrekt weinig zin in.
Marie Mevrouw hier is de echtgenote van je pa zijn baas.
Gerarda Ja, en dan ? Moet ik nu misschien een knieval doen ?
Marie Haar man is de directeur van de firma B.B.B. en B !
Gerarda Van dat ondergoed ?
Marie Geen ordinaire ondergoed, maar lingerie !
Gerarda Die rommel draag ik niet. Dan kun je nog beter schuurpapier over je blote lijf aantrekken.
Anna Ja ja, een moeilijke leeftijd hebben die kinderen van dertig. Ze durven de waarheid weleens geweld aan doen.
Marie (tot Gerarda) Haal jij voor mevrouw iets te drinken ? (tot Anna) Is koffie goed ? (Anna knikt) En breng voor mij een kop brandnetel-thee mee.

Tegen haar zin gaat Gerarda af.

Anna Ik durf het bijna niet te zeggen, maar je dochter zou de geschikte vrouw voor mijn Amadee zijn. Ze hebben beiden hetzelfde karakter.
Marie (droomt weg) Mijn dochter met de zoon van een fabrieksdirecteur. Het klinkt bijna als muziek in de oren.
Anna Mijn lieve en overgevoelige jongen verdient nu eenmaal de beste vrouw die er is.
Marie De beste ? Dat is dan onze Gerarda. Een betere vrouw bestaat er niet.
Anna Kan ze koken ?
Marie De Franse keuken is haar specialiteit. Geen gerecht is haar te moeilijk. Water koken bijvoorbeeld, levert haar niet de minste problemen op.
Anna Maar ja, in geval van nood kunnen ze nog altijd bij de Chinees gaan eten.
Marie Wat bedoel je met die opmerking ?
Anna Een pasgehuwd stel heeft wel andere dingen aan het hoofd dan eten koken.
Marie Gehuwd ?! Zover zijn we nog lang niet, mevrouw Dujardin.
Anna Maar . . . eh . . . ik dacht . . .
Marie Mijn dochter is me té waardevol, om zo maar aan een willekeurige man te koppelen.
Anna Je dochter zal niets te kort hebben.
Marie En haar moeder dan ?
Anna Jij trouwt toch niet !
Marie Het spijt me, maar mijn dochter is geen koopwaar.
Anna Wat wil je dan ?
Marie Dat mijn man onderdirecteur wordt en daarbij een opslag krijgt van minstens driehonderdduizend frank per jaar.

Anna Dat kan ik je niet garanderen.
Marie Dan blijft mijn dochter hier ! Zullen we het nu weer hebben over kantklossen ?
 Of heb je geen zin meer ?
Anna Toch wel.

Gerarda komt op. Zij heeft twee lege koppen, een kan met water, een bussel onkruid en een schaar bij.

Gerarda (zet een kop voor Anna neer) Hoe moet je koffie zijn ?
Anna Ik hou wel van een kop sterke koffie.

Gerarda schenkt water in het kop en haalt dan uit haar broekzak een handvol koffiebonen.

Gerarda (werpt de koffiebonen in het kop met water) Smakelijk !
Marie (tot Gerarda) Gerarda ! Is dit een grap of . . . ?
Gerarda Dat is wat ze noemen . . . verse koffie.

Dan begint Gerarda het onkruid fijn te snipperen in het kop van Marie en giet er water overheen.

Gerarda Sorry, ma, maar ik kon nergens brandnetels vind en toen dacht ik . . .
Marie Jij hebt voor vandaag genoeg gedacht ! Ga maar verder lezen !
Anna (kijkt op horloge) Is het al zo laat ? Het spijt me, maar ik moet gaan.
Gerarda Mij spijt het helemaal niet !
Marie Ik zal je mijn handwerkboekjes meegeven, dan kun je ze thuis op je gemak doorlezen.
Anna Dan je. Ik zal ze onbeschadigd terugbezorgen.
Marie En vergeet vooral niet over mijn voorstel na te denken.
Anna Driehonderdduizend frank per jaar méér verdienen, is geen kleinigheid.
Marie Het is te nemen of te laten.
Anna Mocht ik mijn man toevallig één van deze dagen zien, dan zal ik hem je voorstel voorleggen.
Marie (wijst stiekem naar Gerarda) Bekijk haar nog eens goed. Zo een gestroomlijnde constructie met dubbele airbags zie je niet elke dag.
Anna Tot binnenkort dan maar. (wijst naar de tuindeur) Zal ik maar via dezelfde weg naar buiten gaan ?

Als zij wil weggaan, struikelt ze over de schoenen van Els, zodat ze bijna door de tuindeur naar buiten vliegt.

Marie (tot Gerarda) Had je niet een beetje vriendelijker kunnen zijn ?
Gerarda Waarom zou ik ? Hier in huis is ook niemand vriendelijk tegenover mij.
Marie Ligt de schuld niet een beetje bij je zelf ? Je omgang met de andere, bijvoorbeeld ? Of je humeur ?
Gerarda Welja ! Steek maar weer alle schuld op mij.
Marie Trouwens, waarom ben je zo humeurig ? Is dat alleen maar omdat je nog geen vrijer hebt ?
Gerarda Begin er alsjeblieft niet wéér over te zaniken !
Marie Ik heb goed nieuws voor jou. Het wachten op je prins met de grote B.M.W. is bijna voorbij. Je aanstaande man is zo goed als besteld.

Gerarda Heb jij in mijn plaats . . . ?
 Marie (onderbreekt) Meer kan ik er nog niet over zeggen.
 Gerarda Jij bent een koppelaarster !
 Marie En we zullen er allemaal wel bij varen. (gaat af)
 Gerarda (boos) Ze moet potverdikke maar niet denken dat ik trouw met de eerste de beste. Hij moet al van goeden huize komen, eer ik hem mijn ja- woord geef.

Zij neemt het papiertje, waarop ze eerder de telefoonnummer uit de krant had geschreven, en telefoneert.

Gerarda (in de hoorn) Met huwelijksbureau “potje en dekseltje” ? Ja, ik wil graag meer informatie over een bepaalde annonce die u in de krant van vandaag plaatste. Het gaat namelijk over de goed bemiddelde man van dertig jaar, met een zacht karakter . . . welk nummer bij die annonce staat ? (zij zoekt in de krant) Het nummer is: acht . . . zes . . . vier . . . drie. (na enkele seconden) O, die is al verkocht . . . ik bedoel, een andere is me voor geweest. Nu ja, toch bedankt. (legt hoorn op haak)

Els en Kathrijne komen op. Ze hebben plezier.

Gerarda Hebben jullie misschien plezier om mij ?
 Els Ik zou niet durven, lieve zuster.
 Kathrijne Gerarda, het leven is te zonnig om voortdurend te zitten kniezen.
 Els Kathrijne heeft gelijk. Kom eens een keer met ons mee op stap. Plezier maken . . .
 . loltrappen . . . met de jongens flirten en ze het hoofd op hol brengen . . .
 jongens voor schut zetten.
 Gerarda Ach, ik heb mijn tijd gehad. Het is welletjes geweest.
 Els Het leven begint pas bij dertig !
 Gerarda Bedankt voor de uitnodiging. Maar toch liever niet. De jaren van verstand spelen me te parten (gaat af)
 Kathrijne Hopeloos geval, als je het mij vraagt.
 Els Die annonce moet zo snel mogelijk verschijnen.
 Kathrijne Heb je misschien een foto van haar ? Hoe pikanter, hoe liever.
 Els Dat wordt wel even zoeken.
 Kathrijne Zoek jij, dan stel ik de tekst op. Hoe zal ik beginnen ? Ik zal in elk geval de waarheid een beetje moeten verdraaien. (denkt na en schrijft) Jonge en levenswijze vrouw wil tot rust komen bij een rijpe man met wie ze haar gevoelens en verlangens kan delen. Hij moet net als zij houden van sport . . .
 Els (terwijl ze naar een foto zoekt) Van sport houden ? Onze Gerarda is zo lenig als een weipaal met een strijkplank- complex !
 Kathrijne Waarvan houdt zij dan wel ?
 Els Ruzie maken . . . iemand het hart uit het lijf halen . . . (plots heeft ze een foto)
 Gevonden !
 Kathrijne Laat zien, dat plaatje ! Staat ze er een beetje uitdagend op ?

Els toont de foto aan Kathrijne.

Kathrijne Die foto is ergens in de middeleeuwen gemaakt !
 Els Maar ze staat er wel op in bikini
 Kathrijne Hoe oud was ze toen ? Twintig !

Els In elk geval een stuk jonger dan nu.
 Kathrijne Ach, we sturen hem gewoon mee.
 Marie (op. Tot Els) Kun je even de tafel dekken ? Pa is over enkele minuten thuis.
 Els Hé, wat jammer nu. Ik wilde juist het laatste wiskundevraagstuk aan Kathrijne uitleggen.
 Marie (tot Kathrijne) Heb je dan echt zoveel problemen met wiskunde ?
 Els (is Kathrijne voor met antwoorden) Zo lomp als een kieken is ze, als het over wiskunde gaat.
 Marie (tot Kathrijne) Kun je het even zonder Els stellen ?
 Els Nee, dat kan ze niet. Trouwens, onze Gerarda loopt hier toch ook ergens in huis rond.
 Marie Dat meisje heeft verdriet. Je moet haar niet te veel lastigvallen.
 Els Ach zo ?! Is dat een reden om niet te hoeven helpen ? Dan ben ik vanaf vandaag voor de rest van mijn leven verdrietig.
 Marie Goed ! Dan zal ik het weer zelf doen. Zoals gewoonlijk. (boos af)
 Els Zeurt jouw moeder ook altijd zo ?
 Kathrijne Meestal wel. Maar ik probeer nooit thuis te zijn.
 Els Het is de hoogste tijd dat de ouders door hun kinderen heropgevoed worden.
 Kathrijne Zeg, ik moet naar huis toe. Zal ik de envelop posten
 Els Heb je niets vergeten in te vullen ? En vergeet vooral niet er een postzegel op te plakken.
 Kathrijne Doe ik. Allee, tot morgen aan de school ! Of zullen we nog eens een dagje spijbelen ?
 Els Waarom niet ? Het is alweer een week geleden dat we nog een extra dagje vakantie namen.
 Kathrijne (terwijl ze afgaat) En nog niets van ons plan tegen Gerarda vertellen. (loopt af via de tuindeur)

Terwijl Els opruimt, komt Fons op via tuindeur. Hij laat zich in de zetel vallen.

Fons (roept) Ik ben thuis !
 Els Slechte dag gehad op het werk, pa ?
 Fons Slechter kon niet.
 Els Fijn dat te horen, pa.
 Fons Heeft je moeder vandaag mijn parkieten vers water gegeven ?
 Els Moest zij . . . ? Maar nu begrijp ik het ! Zij was je parkieten aan het water geven ! En ik dacht dat ze die vogels aan het verzuipen was.
 Fons Wat eten we vandaag ?
 Els In trappist gemarineerde parkieten met roomsaus.
 Fons (na een stilte schiet hij in een lach) Heerlijk, om na een droge werkdag eens te mogen lach.
 Els Heb je veel klachten moeten verwerken vandaag, arme papa ?
 Fons Er bestaan geen tevreden klanten meer. Waar is je ma ?
 Els In de keuken. Zal ik jou een aperitief inschenken ?
 Fons Ik weet niet waaraan ik dat verdiend heb, maar een goed pintje met anderhalve vinger schuim op, zal ik niet afslaan.
 Els Zal ik ook je pantoffels meebrengen ?
 Fons Als je dat zou willen doen, graag.

Als Els wil afgaan, roept hij haar na.

Fons En dan zal ik met plezier je strafwerk van school ondertekenen !

Els geeft Fons een zoen en gaat blij af.

Marie (op. Ze is poeslief) Dag, schat. Wat zie je er moet uit ! Zal ik even je hals masseren ?

Fons Heb jij ook strafwerk ?

Marie Hoe bedoel je, liefste ?

Fons Je bent zo abnormaal lief. Is er iets gebeurd ?

Marie Weet je wie er vandaag hier is geweest ?

Fons Zeg het maar, want het is te warm om te raden.

Marie Mevrouw Dujardin ! Jouw baas zijn vrouw.

Fons Ja ? . . . En ?

Marie Zij heeft namelijk een zoon die even oud is als onze Gerarda. En hij is nog niet getrouwd.

Fons Ik begrijp niet . . . (boos) Wacht eens even ! Jij wil toch niet dat mijn dochter omgaat met zo een flierefluiter, een luie nietsnut ?!

Marie (onderbreekt) Toch wel. En dan word jij onderdirecteur van het bedrijf.

Fons Ik denk er niet aan !

Marie Plus een opslag van driehonderdduizend frank per jaar.

Fons Driehonderdduizend ?

Marie Dan zul je eindelijk een nieuwe volière kunnen bouwen. De mooiste en de duurste parkieten van het land zullen er in kunnen rondvliegen. Alle prijzen zul je winnen: bekertjes . . . medailles . . .

Fons (kijkt met liefde naar zijn medaille en schrikt dan) Mijn medaille ! Wie heeft er met zijn vette vingers aangezet ?!

Marie Rustig maar, schatje. Je krijgt immers een trofeeënkast die elke dag door mijn huishoudster zal worden afgestoft.

Fons Ik wil wél die opslag, maar het onderdirecteurschap zie ik niet zo zitten. Dat examen is veel te zwaar voor mij. En ik wil er seconde aan studeren !

Marie (begint te snikken) Jij bent een gewetenloze vent ! Jij houdt niet meer van mij ! Moet ik dan altijd een arme slons blijven die alleen maar goed is om de rommel op te ruimen ?

Fons Maar hoe denk Gerarda over een huwelijk met . . . ?

Marie Ze wil niet liever dan dat. Maar zij heeft angst dat jij “nee” zult zeggen. Zij weet hoe hard jij kunt zijn.

Fons Ik ? Hard ? Nu nog mooier ! Al trouwt ze met de armste voddensraper, dan nog zal ik me er niet mee bemoeien !

Marie Gelijk heb je, schat. Als jij maar onderdirecteur wordt.

Fons gaat boos af.

Gerarda (komt op) Zeg, wat scheelt er weer met pa ?

Marie Ach, hij is een beetje overwerkt.

Gerarda Gaan we nu eindelijk eten ?

Marie Over eten gesproken. Wanneer gaan we dat ijsje met een dubbele portie slagroom eten ? De weddenschap, weet je nog ?

Gerarda Ik heb wel andere dingen aan mijn hoofd, dan met jou ijsjes te gaan eten. (gaat af)

Marie (droomt weg) Ik zie het zo voor me : de verloofde van een toekomstige
fabrieksdirecteur én de madame van een onderdirecteur die samen een ijsje eten.

Einde eerste bedrijf.

Tweede bedrijf

Een vooravond, enkele dagen later.

Els en Gerarda zijn op het toneel. Het is DUIDELIJK dat Els Gerarda het huis uit wil hebben.

Els Hier is tweehonderd frank voor de cinema en nog eens honderd frank om na afloop ergens een Cola te gaan drinken.
Gerarda Maar ik wil helemaal niet naar . . .
Els En verder geen gezeur meer ! En beetje ontspanning zal je goed doen.
Gerarda (stribbelt tegen) Ik wil eerst weten waarom . . .
Els Hier is je jas en daar staat de deur ! (zij duwt Gerarda met dwang af) Zo. Die zijn we voor enkele uren kwijt.

Dan komt Kathrijne boos en gehaast op via de tuindeur.

Els Eindelijk ! Ik dacht dat je niet meer zou komen.
Kathrijne Mannen !
Els (theatraal) Zijn de honingdauw van ons bestaan.
Kathrijne Zijn dom. Héél dom ! Je kunt beter een ezel leren pootjes geven, dan een man iets aanleren.
Els Bedoel je . . . Freddy ?
Kathrijne Wie anders ?
Els Ja, weet ik veel. Jij wisselt vlugger van man dan ik van ondergoed.
Kathrijne Die stijve schoffel wilde per se leren joggen. Dan kon hij vaker met me het bos in.
Els Maar zijn conditie was . . .
Kathrijne (onderbreekt) Als van een vastgeroeste kinderfiets.
Els Ach, alle begin is moeilijk.
Kathrijne En zeker als iemand het verschil niet kent tussen links en rechts.
Els Dat is toch geen probleem. De linkervoet is die, waar de dikke teen rechts staat.
Kathrijne Dat moet je eens proberen uit te leggen aan een man die alleen maar naar je borsten staat te gluren.
Els En toen ?
Kathrijne Heb ik mijn T-shirt beschilderd : de linkerborst rood en rechterborst groen.
Els En vanaf dan ging het natuurlijk vanzelf.
Kathrijne Niks van. Die stakker was kleurenblind.
Els Hoe heb je hem aan het lopen gekregen ? Door je T-shirt uit te trekken, zeker ?
Kathrijne Door hem te beloven, dat hij na elke kilometer een zoentje van me kreeg. Maar afstanden schatten kon hij ook al niet.
Els Hopeloos geval ? Maar je had het moeten weten.
Kathrijne En, hoeveel kandidaten mogen we vandaag verwachten.
Els Twee koekoeken en nog het een en ander.
Kathrijne (bekijkt de foto's van de kandidaten) Niet veel zaaks. Alhoewel . . . Dit heerschap is wel een doodzonde waard.
Els (trekt foto uit handen van Kathrijne) Welke ? (bekijkt de foto) Ja, nu je het zegt.
Kathrijne Die hou ik wel voor mezelf. Zijn dossier pik ik er alvast uit.
Els En Freddy dan ?
Kathrijne Wil je mijn vriendin blijven, spreek dan zijn naam nooit meer uit in mijn bijzijn.

Els Wat zal Gerarda ervan zeggen, als jij zo maar . . .

Kathrijne (onderbreekt) Wat niet weet, wat niet deert.

Els Nee, Kathrijne ! Het moet eerlijk blijven.

Kathrijne Of wil jij hem misschien voor jezelf houden ?

Els Ik ?

Kathrijne Je ogen rolde bijna uit hun kassen toen je zijn foto aandachtiger bekeek.

Els Niet waar !

Kathrijne Maar je mag hem hebben, hoor ! Ik kan genoeg anderen krijgen.

Els Dar is gemeen van je !

Marie (komt op, zij is modern gekleed, draagt make-up en heeft de haren in de plooi)
Wat hoor ik, onenigheid in de ploeg ?

Els (schrikt) Ma ?! . . . Ben jij dat, ma ?

Marie Wie anders ?

Els Ben jij niet een beetje vroeg klaar met je werk ? De afwas . . .

Marie Die kan voor mijn part wachten tot morgen. Of tot volgende week.

Els Voel je je wel goed ? Die make-up, je haren . . .

Marie Ik voel me uitstekend. Dank je voor je belangstelling.

Kathrijne (ter zijde tot Els) Het zijn de overgangsjaren. Weinig tegen te doen.

Marie (neemt de formulieren) Ik weet nu reeds wie de winnaar is. Deze hier.

Els O ja ? En waarom dat zachtgekookte ei ?

Marie Omdat het zo hoort.

Kathrijne Is hij dan iets speciaals ?

Marie Zou ik denken. Hij is de zoon van pa zijn directeur.

Els Het gaat hier om het geluk van Gerarda. Zou je willen dat het arme kind in haar huwelijk ongelukkig wordt ?

Kathrijne Veertig jaar bij iemand slapen als gevolg van een verkeerde selectie, is ook niet niks.

Els Dan nog tien jaar seniel zijn en tenslotte doodgaan. Saluut !

Marie En toch zal het zo gebeuren. Ik heb zijn mama beloofd dat ik de selectie positief zou beïnvloeden.

Els Geen sprake van ! Geen corruptie !

Marie (begint hartverscheurend te huilen) Niemand houdt er van mij ! Ik ben de meest ongelukkige vrouw op deze ellendige aardkloot !

Els (troost) Wij houden allemaal van jou, ma. En ik nog het meest.

Marie Als je echt om me geeft, doe dan wat ik je gevraagd heb.

Els Ja, maar . . .

Marie Zie je wel ! Zelf mijn bloedeigen, jongste dochter gunt het me niet dat ik de madame van een onderdirecteur wordt.

Els Madame van een . . . ? Pa een onderdirecteur ?

Marie Met een jaarlijkse opslag van driehonderdduizend frank.

Els Dat zijn ongeveer . . . Driehonderd nieuwe jeansbroeken per jaar ! Voor zo een bedrag wil ik zijn dossier . . .

Marie (tot Els) Ik wist wel dat ik op je kon rekenen. En belof me niet te streng voor hem te zijn. Hij is zo een gevoelige jongen. (wil afgaan) Voor ik het vergeet, er komt vandaag een sollicitante. Wil ja haar naar mij doorsturen ? (af)

Kathrijne (heeft foto van Amadee vast) Moeten wij voor deze zoetwaterkwal een uitzondering maken ?

Els Hela ! Je hebt het wel over mijn toekomstige schoonbroer.

Kathrijne Stel je voor dat Gerarda die lelijkerd niet wil ?

Els Dan neem ik hem wel. Een lelijke rijke is nog altijd beter dan een knappe armoezaaier.
Kathrijne Verkies jij rijkdom boven liefde ?
Els Eenmaal het geld er is, komt de liefde vanzelf. Desnoods koop ik de liefde van een knappe man. Simpel, toch ?

Dan gaat de bel van de voordeur.

Kathrijne De bel !
Els Ik ben niet doof.
Kathrijne Wel, ga dan openmaken.
Els Ik ?
Kathrijne Tenslotte woon jij hier.
Els Goed. Maar de volgende is voor jou. (Els af)
Kathrijne Wie zal het eerste slachtoffer zijn ? (zij neemt plaats achter een tafeltje)

Els op. Gevold door Jos. Bij voorkeur gespeeld door een mollige acteur.

Kathrijne Kom gerust verder, wij bijten niet.
Els Jij bent ?
Jos Voor de vrienden is het J.D.P.
Kathrijne (vult in op blad) Naam: Jos de Prutser.
Jos Eh . . . nee. In feite heet ik . . .
Els (onderbreekt) Dat doet er ook weinig toe.
Kathrijne Maagd ?
Jos Nee, boogschutter.
Kathrijne Ik bedoel of je nog maagd bent ?
Jos Wat heeft dat ermee te maken ? Ik dacht dat ik hier een vrouw zou ontmoeten en meteen . . .
Els Sorry, maar dan heb je verkeerd gedacht. Hier wordt alleen geselecteerd. Of heb je iets speciaals te bieden ?
Kathrijne Lijfelijk contact is voor later. De eerste keer willen we wel assisteren. Maar dan alleen als het strikt nodig is. Men doet dat bij paarden ook, schijnt het.
Els Ben je gezond ?
Jos Als een vis.
Kathrijne Bovenlijf bloot maken en gaan zitten.
Jos Moet dat ?
Els Jij mag ook blijven rechtstaan. Maar dan wel liefst een metertje achteruit. We moeten je duidelijk kunnen zien zonder dat we er een stijve nek aan overhouden.
Jos Van dat bovenlijf, bedoel ik.
Kathrijne Wil je aan de selectie deelnemen of niet ?
Jos Ik moet toch niet . . . ik bedoel . . . mijn broek ?
Els Dat interesseert ons niet.

Jos ontbloot zijn bovenlijf. Hij schaamt zich voor de meisjes.

Kathrijne Net wat ik dacht. Erg, héél erg.
Els Maar hij is ook niet meer van de jongste, waarde collega.
Jos Wat scheelt er aan me ?

Kathrijne neemt een viltstift en tekent daarmee enkele figuren op de buik van Jos.

Els Die rimpels rond zijn navel ogen alleszins onfris.

Jos Zeg me dan wat er aan de hand is !

Els neemt een andere kleur viltstift en maakt daarmee figuren op de rug van Jos.

Kathrijne (tot Jos) Buig eens voorover. Zo diep als je kan.

Vol schrik buigt Jos zich voorover.

Els Mijn vermoeden is juist. Hij heeft het platte-kaas-syndroom.

Jos Is dat gevaarlijk ?

Kathrijne Dat zullen we even testen.

Els Heb je wel eens last van je nervus elastica ?

Jos Waar ligt die ?

Kathrijne heeft zagezegd een naald genomen.

Els Geen idee. Maar je moet wel héél diep vooroverbuigen.

Jos (angstig) Heb . . . heb je ze gevonden ?

Kathrijne (terwijl ze met de naald in een bil van Jos prikt) Ja ! Hier !

Jos (schreeuwt) Auw !

Els Goedgekeurd.

Jos Kan ik nog genezen van dat platte-kaas-gedoe ?

Kathrijne Voortaan géén vet en géén biertjes meer. Enkel nog rauwe wortel eten en veel bewegen.

Els Kleed je maar aan !

Jos Bedankt, dokter. Maar je hebt me wel even de daver op het lijf gejaagd.

Kathrijne Dat was ook onze bedoeling.

Jos Mag ik nu kennismaken met haar ?

Els Nee !

Jos Als ik aan een loterij deelneem, heb ik toch wel het recht te weten welke prijzen er te winnen zijn. Of is de hoofdprijs één van jullie ?

Kathrijne Persoonlijk zou ik op andere criteria selecteren. Ik doe alleen maar mijn job.

Jos En een foto van haar heb je ook niet ?

Els Daar, op de kast.

Jos (kijkt) Dat is . . . potverdikke. Ja, da is Gerarda.

Els Ken jij de juffrouw ?

Jos Meer dan dat. Ik kende haar zelfs héél goed.

Kathrijne Verklaar.

Jos Het is al jaren geleden.

Kathrijne Geeft niet.

Jos Ik heb haar vroeger enkele keren ontmoet. Ze was nogal stroef: precies een diesel die bij twintig graden onder nul wil starten. En ik had toen nog geen geduld.

Els En toen heb je haar laten staan voor een lellebel met een turbo.

Jos Maar ik was nog jong en onbesuisd.

Kathrijne Daar had je eerder aan moeten denken.

Jos Maar ik wil het terug goedmaken. Kan ik Gerarda even spreken ?

Els We houden geen consultatie om gebroken potten te lijmen.
 Jos Ik weet het, het was stom van me om haar te laten staan.
 Kathrijne Daarom ben je ook een man.
 Jos Wil je haar gaan zeggen dat ik het allemaal niet zo bedoelde ?
 Els Je mag haar pas zien, als je alle proeven hebt doorstaan. En ze zijn potverdorie niet mals !
 Jos Dan heb ik geen schijn van kans.
 Kathrijne Kleed je aan en ga dan naar de kamer hiernaast.

Jos kleedt zich aan en gaat met hangende schouders af.

Kathrijne Arme sukkel.
 Els Zijn eigen schuld.

De bel van de voordeur rinkelt.

Els Jouw beurt.

Kathrijne af en even later terug op met Jhonny.

Kathrijne Kandidaat nummer twee.
 Jhonny Hallo, lekkere brokken van me. (kijkt naar Els) Prima. Nog als nieuw. (bekijkt Kathrijne) Uitstekend materiaal. Een beetje minder kleren rond het lijf en alles is nog doenbaar.
 Els (tot Kathrijne) Een waardeloze sukkel.
 Jhonny Wablieft, madammeke ? Zal ik je eens tonen wat ik allemaal in aanbidding heb ? In steraanbidding dan nog wel.
 Kathrijne Ja, daar ben ik zeer benieuwd naar. Uithalen, dat ding !
 Jhonny Pas op, hé, ik doe het. Jullie denken misschien . . .
 Els (onderbreekt) Sta daar nu niet te treuzelen. Actie !
 Jhonny Ach, ik kan het beter niet doen. Jullie zouden kunnen flauwvallen.
 Kathrijne Pas boven de dertig centimeter begin ik met mijn ogen te knippen.
 Els (loopt naar Jhonny) Zal ik je misschien helpen met e ritssluiting ?
 Jhonny Nee ! Afblijven.
 Kathrijne Komt er nog wat van ?
 Els Hij durft immers niet. Een bakkes als een cementmolen, en verder niets.
 Kathrijne Dat zijn dan nul punten voor de eerste proef.
 Jhonny Héla, Héla ! Weet jij wel wie hier voor je staat ?
 Els Ja. Het jongere broertje van Lulletje Rozenwater.
 Jhonny Helemaal fout. Alle vrouwen noemen me Jhonny, de seksuele lover boy.
 Kathrijne (schrijft) Algemene indruk voorselectie: niet geschikt.
 Jhonny Mijn oren, zeg ! Wat hoor ik nu ? Gebuisd voor het examen en nog geen professor gezien.
 Els We hebben betere kandidaten op de lijst staan.
 Jhonny Ik verpletter ze allemaal ! En laat nu de chick maar eens komen waarmee ik het praktische examen moet afleggen.
 Kathrijne Alles op zijn tijd.
 Jhonny Als het maar niet te lang duurt. Want this body, this sexmachine is pure dynamite.
 Els Ben jij dan werkelijk zo goed ?

Jhonny Och, lady. Als ik echt in de moed ben, is zelf een borstel niet veilig. Daarom heb ik altijd twee kippetjes nodig.

Els Twee ?

Jhonny Eentje voor in de week en eentje voor de weekends én de betaalde feestdagen.

Kathrijne Een echt seksmaniak dus.

Jhonny Seks is voor mij even belangrijk als eten en drinken.

Els Met welke wil je trouwen ?

Jhonny Met alle twee, tiens ! Of wat dacht je ? Over tien jaar is dat de gewoonste zaak van de wereld. Maar pas op: twee mannen met één vrouw moet ook kunnen. Jhonny gunt de vrouwtjes best een beetje plezier . . . als het maar niet te veel en te vaak is.

Kathrijne Je bent gestoord.

Jhonny Nee, vooruitstrevend. Trouwens, is het poppetje waarvoor ik me hier zo uitsloof een blonde stoot of . . .

Els (onderbreekt) Maak dat je wegkomt !

Jhonny Waarom ? Heb ik misschien iets verkeerd gezegd ? Ik heb mijn mond nog niet opengedaan.

Kathrijne Je maakt zo al genoeg wind.

Els Ga maar in de wachtkamer je seksuele driften botvieren.

Jhonny Okee ! Aan jullie heb ik toch niets. Ik hou me trouwens niet bezig met onvolwassen pubers. (gaat voor de spiegel staan) En toch ben ik een knappe kerel.

Kathrijne Jij hebt dringend hulp nodig van een psychiater.

Els Maar dan moet hij eerst bij een veearts langsgaan.

Jhonny Maar denk eraan: als jullie straks voor mijn voeten liggen te kreunen en te smeken om door mij bemind te worden, zal ik jullie niet kennen. Tot straks, lekkere beestjes van me. (af)

Els (roept hem na) Windbuil !

Kathrijne Hij is ook zo en exemplaar, die denkt dat de vrouwen niet zonder de mannen kunnen.

Els Als de volgende kandidaat ook zo een oversekste oelewapper is, dan verlaat hij dit huis met een piepstemmetje.

De bel van de voordeur rinkelt.

Kathrijne Dat zullen we over enkele minuten weten.

Els af.

Els komt als eerste op. Dan verschijnt Anna.

Anna (roept naar de open deur) Kom dan, jongen.

Amadee (roept van achter de schermen) Ik durf niet, mama !

Anna (tot de meisjes) Ach, hij is toch zo een verlegen schatje. Misschien als jullie in een hoek gaan staan, dat hij durft te komen.

Els en Kathrijne gaan in een hoek staan.

Anna (roept naar Amadee) Kom maar, de kust is veilig.

Dan verschijnt de verlegen Amadee.

Anna (tot Amadee) Wees nu een keer flink en zeg eens iets tegen die lieve meisjes.

Amadee fluistert iets in het oor van Anna

Anna Natuurlijk hoef je de meisjes niet te zoenen, malle jongen.

Amadee (angstig) Die grieten kijken naar me, mama.

Anna Dan zullen ze jou een knappe kerel vinden.

Kathrijne (vriendelijk) Ik heet Kathrijne. (zij wil Amadee een hand geven)

Amadee fluistert iets in het oor van Anna.

Anna Natuurlijk heeft zij vanmorgen haar handen gewassen.

Amadee steekt aarzelend zijn linkerhand uit.

Anna Foei, jongen ! af !

Amadee begint te huilen.

Anna (streng) Je moet maar eens leren je goede handje te gebruiken.

Kathrijne (schudt hand van Amadee) Welkom, lief kereltje.

Amadee Ik heet niet lief kereltje ! En Jij hebt een pukkel op je neus.

Kathrijne (schrikt) Een pukkel ?! (loopt naar de spiegel)

Amadee (begint gemeen te lachen) Die slome griet heeft zich laten foppen. (hij steekt zijn tong uit)

Anna (tot de meisjes) Ach, hij is een echte plaaggeest.

Amadee staat in zijn neus te peuteren.

Anna Vooruit, jongen, geef dat andere meisje ook een handje.

Els ziet dat Amadee een snottebel aan zijn vinger heeft hangen.

Els Euh . . . nee, laat maar.

Amadee (huilend) Zij wil me geen handje geven, mama !

Anna (tot Els) Kijk nu, je hebt hem beledigd. (troost Amadee)

Els Maar . . . euh . . . hij heeft . . .

Amadee (boos) Ik wil haar een polleke geven ! (stampvoetend) Ik wil ! Ik wil !

Anna (tot Els) Toe, wees eens lief voor hem.

Els schudt vol walging de hand van Amadee.

Els Bah !

Amadee (lacht spottend) Eigen schuld, dikke bult !

Anna Zullen we nu terzake komen ? Waarvoor moesten wij vandaag hier zijn ?

Kathrijne Wij ? Je bedoelt toch je zoon ?

Anna Nee, nee. Als ik zeg "wij", dan bedoel ik ook "wij".

Els Je kunt gerust je zoon aan onze zorgen overlaten, mevrouw.

Anna Geen sprake van. Ik wil weten wat er allemaal met mijn jongen gebeurt.

Kathrijne Het gaat toch om zijn toekomst.

Anna Juist daarom.

Els En wij zullen hem heus geen pijn doen, hoor.

Anna Jullie hoeven niet verder aan te dringen. Ik blijf bij hem.

Kathrijne Als het dan echt niet anders kan.

Amadee Ik moet plassen, mama.

Anna Begin je weer met die aanstellerij ? En haal je voeten van de tafel !

Els Hoe heeft je zoon ?

Anna Willybrordus, Ludovicus, Jozephus, Clementinus, Amadeus. Maar meestal noemen we hem Amadee.

Els Is hij gezond ?

Anna Mijn lieverd heeft wel last van agina pectoris, verhoogde cholesterol, winderigheid, aanvallen van migraine, een tekort aan glucose-6-fosfaatdehydrogenase, maar voor de rest is hij kerngezond.

Amadee Ik heb honger, mama.

Anna Jij weet weer van geen ophouden vandaag. En stop met in je neus te peuteren, viezerik !

Kathrijne Het is misschien een delicate vraag, maar . . . euh . . . weet hij dat er verschillen bestaan tussen een jongen en een meisje ?

Anna Mijn jongen is niet achterlijk, hoor ! Wat denk je wel ?!

Kathrijne Heeft hij ooit al verkering gehad ? Met een meisje, bedoel ik.

Anna Daarover wens ik niet te spreken ! Volgende vraag.

Amadee Ik wil naar huis, mama.

Anna zeur niet !

Els Toch zou het gemakkelijk zijn als we met hem alleen waren.

Anna Luister nu eens goed naar me, juffrouwetje: het is van kapitaal belang dat mijn jongen zo snel mogelijk een vrouw vindt.

Kathrijne Waarom ?

Anna Daarmee heb jij niets te maken !

Els Maar degene, waarvoor wij die selectie doen, zal het toch graag weten.

Anna Dat zal ik dan wel persoonlijk met haar regelen.

Amadee Ik heb dorst, mama.

Anna Zwijg, vervelend nest !

Kathrijne En hoe denkt je zoon over een aanstaande huwelijk ?

Anna Hij hoeft niet te denken.

Kathrijne Mogen wij naar zijn mening vragen ?

Anna Dat verbied ik je !

Els Waarom, in hemelsnaam ?

Anna Nogmaals: dat gaat jou geen donder aan !

Kathrijne Het spijt me, maar dan kan hij niet aan de praktische proeven deelnemen.

Els Dan verzoek ik je nu deze kamer te willen verlaten en je vervelende pummeltje mee te nemen. Er zijn nog andere kandidaten.

Kathrijne Dag, mevrouw. Nog een fijne dag.

Anna Hela ! Wacht eens even.

Kathrijne Mijn geduld is op, mevrouw.

Anna Begrijp het dan toch ! Ik heb er alles voor over om mijn jongen gelukkig te maken.

Kathrijne Sorry, maar wij zijn niet om te kopen.

Els Wat bedoel je met 'alles' ? Hoeveel nulletjes zijn dat ?

Anna (wijst stiekem naar Amadee) Dat hoeft hij niet te weten. (tot Amadee) Hoe jij je oortjes even dicht, lieverd ?

Amadee Ik verstik het !
Anna Wees nu eens lief voor je mama.
Amadee Als ik een chocomelk en een koek heb gekregen, doe ik het misschien.
Anna (tot Els) Wil jij even je vingers in zijn oren steken ?
Els Kathrijne, jouw beurt.

Kathrijne steekt haar vingers in de oren van Amadee. Zij vindt dat vies.

Anna Luister: als jullie er voor zorgen dat mijn schatje de winnaar wordt, heb ik er wel enkele duizendjes voor over.
Kathrijne Allemaal goed en wel, maar waarom is je dat zoveel geld waard ?
Els Mankeert er dan iets aan hem ?
Anna Ach, jullie kunnen toch niet zwijgen.
Kathrijne Hoe kunnen wij zwijgen, als we niet weten wat we moeten verzwijgen ?
Anna Goed dan. Maar ik reken op jullie discretie.
Els Al mijn tanden mogen uitvallen, als ik . . .
Kathrijne (tot Els) Zwijg nu toch eens !
Anna Mijn Amadee heeft . . .

Dan komt Jhonny plots uit de wachtkamer.

Jhonny Ik wil niet vervelend zijn, maar mijn hormonen beginnen op te spelen.
Kathrijne (boos tot Jhonny) Vort ! . . . terug naar je hok !
Jhonny (ziet Amadee zitten) Kijk eens aan ! Wat kom jij hier zoeken, klapdeurtje ?
Amadee Mama ! Die bullebak wil me pijn doen !
Anna (tot Jhonny) Wil je eens ophouden met mijn jongen te beledigen !
Jhonny Tiens, ik wist niet dat kleuters mochten meedoen.
Kathrijne (tot Jhonny) Wil jij eens onmiddellijk terug naar de wachtkamer gaan !
Jhonny Ik zet me hier neer, en ik verplaats geen voet meer vooraleer ik mijn toekomstige gezien heb. (gaat kordaat zitten)
Anna Dan zijn wij weg ! Kom, Amadee !
Els Maar . . . jij moet ons nog iets vertellen, mevrouw.
Anna Dat kan wachten ! (tot Jhonny) En mijn jongen zal winnen ! (zij neemt Amadee bij de arm mee, af)
Kathrijne (boos tot Jhonny) Als jij van plan bent om hier de boel op stelten te zetten, dan . . . dan . . .
Jhonny Voor een kusje op mijn beiden wangen en een lekker zoentje op mijn lippen, ben ik bereid hier weg te gaan.
Els Ik sla je nog liever de hersenpan in !
Jhonny Sorry, maar dan blijft deze jongen zitten.

Dan rinkelt de bel van de voordeur.

Kathrijne Dat zal de laatste kandidaat zijn.
Jhonny Vertel hem dan maar meteen dat hij terug naar huis mag gaan.

Els af en even later terug op met Sofie.

Sofie Mijn naam is Sofie Indenthuin, en ik kom op deze advertentie af.
Jhonny Mag ik me even voorstellen ?

Sofie Ben jij mijn nieuwe werkgever ?
 Jhonny Werk geven kan ik je niet, maar ik kan je wél al mijn liefde schenken. En daarmee ben ik niet zuinig, moet je weten.
 Sofie Bespaar je die moeite maar.
 Jhonny Weet jij wie er hier voor je staat, lekkere troel ?
 Sofie Natuurlijk weet ik dat !
 Jhonny (tot Kathrijne en Els) Zien jullie nu wel dat ik beroemd ben bij de vrouwen. (Tot Sofie) Leg jij die twee domme ganzen eens uit waarvan je me kent.
 Kathrijne (ongelovig tot Sofie) Ken je hem ?
 Sofie Zeker. Ik kom regelmatig in de dierentuin. De twee kooi links, daar woont hij.
 Els Eén nul voor Sofie !
 Jhonny Lach maar. Vroeg of laat vallen jullie toch voor mijn charmes.
 Kathrijne Het zal eerder laat dan vroeg zijn.
 Jhonny Eenmaal dat je in mijn armen hebt gelegen, wil je niemand anders meer.
 Els (tot Jhonny) En nu is het spelletje uit ! Wil je alstublieft terug naar de kamer hiernaast gaan ?
 Jhonny (wijst naar Sofie) Alleen maar als zij me gezelschap houdt.
 Kathrijne Vervelde etterbuil !
 Jhonny Hela, jonge dame, wel beleefd blijven tegen Jhonny. Of ik zal jou eens liefde met gevoel geven.
 Sofie (tot Jhonny) Dat is precies wat jij nodig hebt: iets met gevoel.
 Jhonny (tot Sofie) En ga jij me dat geven, snotneus ?
 Sofie Hou je vast ! Daar komt het.

Met enkele rake karateslagen en judogrepen vloert zij Jhonny. Zij gaat bovenop hem zitten en houdt hem in een wurggreep.

Jhonny (smeeft) Nee ! Het is genoeg ! Stop !
 Sofie En nu terug naar je hok. Ingerukt . . . mars !

Op handen en voeten verlaat Jhonny de kamer.

Els Niet te geloven ! En wij maar beleefd vragen of hij . . .
 Sofie Een jong meisje kan maar niet voorzichtig genoeg zijn, zeg ik altijd maar.
 Kathrijne Had je dan geen schrik dan hij je . . .
 Sofie Niet meer sinds ik mijn zwart gordel in de judo en de karate heb behaald. Maar . . . eh . . . eigenlijk kwam ik solliciteren.
 Els Moeder verwacht je. Ik zal je voorgaan.
 Kathrijne En nog bedankt voor je hulp.
 Sofie Wie weet, heb ik jou ook wel eens een keertje nodig.

Els en Sofie af.

Kathrijne Judo en karate ? Dat is misschien wel iets voor mij.

De bel van de voordeur rinkelt.

Kathrijne En natuurlijk is er weer niemand om de deur te openen.

Kathrijne af en terug op, gevolgd door Tony, die in een rolstoel zit.

Kathrijne Kom verder. Zal ik je misschien even . . .

Tony (onderbreekt) Helpen ? Ik trek mijn plan wel hoor. Toch bedankt.

Kathrijne Jij bent . . .

Tony (onderbreekt) Een invalide ? Valt mijn rolstoel dan zo erg op ?

Kathrijne Ik wilde zeggen: jij bent de vierde en laatste kandidaat.

Tony De laatsten zullen de eersten zijn, zegt de bijbel. Of dat ook voor rolstoelgangers geldt, staat er niet bij.

Kathrijne Het overvalt me wel een beetje.

Tony Wat ?

Kathrijne Nu ja, dat je . . .

Tony Dat ik een gehandicapt ben ?

Kathrijne Om eerlijk te zijn: ja.

Tony Moest dat vermeld worden ?

Kathrijne Nee. Maar . . .

Tony Wie dik of extra smal is of lange oren heeft, laat dat toch ook niet weten. Of wel ?

Kathrijne Nee.

Tony Of heb je liever dat ik terug naar huis ga ?

Kathrijne O, nee !

Tony Met uitzondering van mijn benen, ben ik helemaal normaal. Ik kan alles wat een . . . gezonde man kan. Zelfs kindjes maken, denk ik.

Kathrijne Dat wil ik best geloven.

Tony Ben jij de juffrouw die . . .

Kathrijne (onderbreekt) Nee. Ik ben van het . . . selectiebureau, zal ik maar zeggen. Samen met Els.

Tony Els ?

Kathrijne Mijn vriendin. Ze komt zo.

Tony Is zij ook zo knap en charmant als jij ?

Kathrijne Zullen we dan maar aan de vragenlijst beginnen ?

Els komt op.

Els Is hij de laatste kandidaat ? (zij steekt haar hand uit naar Tony en ziet dan pas dat hij in een rolstoel zit)

Als Tony Els ziet. Is hij zo overrompeld en van zijn stuk, dat het publiek al twijfels krijgt of Tony wel echt een rolstoel nodig heeft.

Els Excuseer ! Ik wist niet dat je . . . (zij stoot Kathrijne aan en zegt ter zijde) Wist jij dat hij . . .

Kathrijne (boos ter zijde tegen Els) Ja ! En hou er maar over op.

Tony Waarom bloeien de mooiste bloemen altijd op de meest onvindbare plekken ?

Els Wat zei je ?

Tony Eh . . . niets.

Kathrijne Je moet weten, Tony, dat wij eigenlijk een beetje verrast zijn. We hebben hier al kerels van allerlei slag ontvangen, maar . . . eh . . .

Tony Nog niemand in een rolstoel. Wil je misschien zeggen ?

Els Eigenlijk wel en . . . niet. Ik . . . wij weten niet of het meisje waarvoor wij deze selectie doen . . . We hebben er niet over gesproken.

Tony Vroeger zou ik me geërgerd hebben. Ik heb ermee leren leven. Ik ben nu eenmaal anders. En iedereen sleurt zijn eigen lichaam mee. Ik ben wie ik ben. Men moet me nemen zoals ik ben. Wie me niet wil, mag dat gerust zeggen. Trouwens, onderhuids voel ik zoiets meteen. Wie mij wil, zal over een smal bruggetje moeten lopen . . . en mij de hand reiken.

Els Je hebt gelijk. Ik heb al veel over andersvaliden gelezen, maar nu ik je hier zie zitten, lijkt het me allemaal anders. Doet het me anders nadenken. Je bent beperkt.

Tony Héél beperkt. Maar iedere handicapte is verrijkt. Hij kijkt met andere ogen naar de wereld. Schijn is werkelijkheid. Je doorziet meteen alle spelletjes.

Kathrijne Willen we maar meteen een spelletje spelen ?

Tony Waarom niet ? Met kaarten ?

Kathrijne Met vragen.

Tony Vervelende vragen ?

Els Sommige wel.

Tony Vooruit met de geit.

Kathrijne Eerste vraag: ben je getrouwd ?

Tony Moet ik dat weten ? Eh . . . ik denk van niet. Tenzij . . .

Els Wat ?

Tony Tenzij mijn vrouw het niet weet. Moet zij dat weten ?

Kathrijne Ja, natuurlijk !

Tony Dan niet. In mijn dromen wel. Maar dat telt niet mee, zeker.

Els Nee. Droom je vaak ?

Tony Ja. Van mooie meisjes die Els heten. Met lange vlechten en kuiltjes in hun wangen. En kleine borstjes.

Els Die trouwen toch niet.

Tony In mijn dromen wel. Dromen is heel belangrijk. Je kunt zelfs dromen van een wereld die niet bestaat.

Kathrijne Vind je deze wereld dan niet mooi ?

Tony Soms wel, soms niet. Alles is veel te echt. Je kunt je dromen niet aanpassen. Er is geen plaatsje voor.

Kathrijne Waarom ben je hier ?

Tony Omdat ik me thuis verveel. En omdat ik deze buurt niet kende.

Els Is dat alles ?

Tony Nee. Maar moet je alles weten ?

Els Ja. Dit is een belangrijke wedstrijd.

Tony Wedstrijd ?

Els Met een heuse eerste prijs.

Tony En die is echt te winnen ?

Els Denk je dat we dit voor de lol doen ?

Tony Dan is dit niet zo maar een of ander spelletje ?

Kathrijne Oef ! Hij heeft het door.

Tony Dan moet ik de vorige vraag volledig beantwoorden ?

Els Als je het maar eerlijk doet.

Tony Ik ben ook naar hier gekomen omdat ik een mooi meisje zoek.

Kathrijne En wat voor soort meisje zoek je ?

Tony Eentje om héél lang van te kunne houden.

Kathrijne Hoe lang is lang ?

Tony Een heel leven lang.

Kathrijne En moet ze mooi zijn ?

Tony Natuurlijk ! Zo mooi, dat mijn ogen er niet genoeg van kunnen krijgen.
Els Een kromme neus, belabberde haren en sproeten zijn dus geen bezwaar ?
Tony Als ze lief is, maken mijn ogen haar mooi. Héél mooi.

Dan komt Jos op.

Jos Zeg eens, dametjes, wanneer komt er hier een vervolg op die poppenkast ? Want ik wil mijn aanstaande zien ! Nu !
Els Geduld, jongen.

Dan komt Jhonny heel voorzichtig op. Hij loert de kamer rond.

Jhonny Is ze weg ?
Kathrijne Wees gerust.
Jhonny Zou het mogelijk zijn om een beetje op te schieten ? Ik voel me hier niet op mijn gemak.

Anna op, gevold door Amadee.

Anna Waarom duurt dat allemaal zolang ? Jullie houden ons toch niet voor het zotteke, hoop ik.
Amadee (huilend) Ik wil naar huis.
Anna Dat doen we ook, jongen. We komen morgen wel terug. Gegroet !

Anna en Amadee af.

Els Dan komt de rest morgen ook maar terug !

De kandidaten morren en zijn mistevreden.

Kathrijne Jullie hebben het gehoord: iedereen naar huis en morgen om stipt vier uur gaat ons bureau terug open.

Jos, Jhonny en Tony verlaten de kamer.

Els Oef ! Het is me het dagje wel geweest.
Kathrijne Hoe moet dat nu verder ?
Els Dat zien we morgen wel.

Einde tweede bedrijf.

Derde bedrijf.

De volgende dag, na de middag.

Gerarda is alleen op het toneel en zoekt naar “iets”.

Gerarda Wis ik toch maar waar Els . . .
Sofie (op) Héla ! Geen rommel maken, alsjeblijft ! Denk je dat ik voor mijn plezier hier . . .
Gerarda (onderbreekt) Weet jij misschien waar de map ligt waarin Els de dossiers bewaart ?
Sofie Voor de afdeling verloren zaken, moet je bij Sint Antonius zijn.
Gerarda Denk eens goed na. Het is een bruine kaft.
Sofie Ik heb hier in huis al vanalles gezien, maar géén bruine kaft.
Gerarda Aan jou heb ik ook niet veel . (zoekt verder)
Sofie (vindt de bruine kaft) Is het deze misschien ?
Gerarda Geef hier !
Sofie Deze map moet beslist belangrijke gegevens bevatten.
Gerarda Voor mij wel. En geef nu hier !
Sofie Hoe belangrijk ?
Gerarda Doe niet flauw, Sofie !
Sofie Wat is jou deze map waard ? Honderd frank . . . tweehonderd frank ?
Gerarda Hoe op met me te plagen.
Sofie Ik zal hem maar naar Els dragen. (wil afgaan)
Gerarda Nee ! Wacht ! Ik geef je honderd frank.
Sofie Tweehonderd, en we praten er niet meer over.
Gerarda Dat is afzetterij !
Sofie Business is business.
Gerarda (neemt tweehonderd frank en geeft die aan Sofie) Afzetter.

Als Sofie de map aan Gerarda wil geven, komt Els op.

Els Wat moet dat met die map ?
Gerarda Euh . . .
Sofie (tot Els) Ik wilde juist de map wegleggen, omdat ik wist dat Gerarda hem niet mocht inkijken.
Els Dat is aardig van je, Sofie. (tot Gerarda) Jij moest je schamen, om zo nieuwsgierig te zijn.
Gerarda (tot Sofie) En mijn tweehonderd frank ?
Sofie Ik weet niet waar je het over hebt, lieve Gerarda.
Gerarda Bedriegster ! Ik spreek jou nog wel !
Sofie Praten kan altijd, maar dan het liefst na mijn dagtaak. Desnoods kun je me ook een fax sturen.
Els (tot Gerarda) Kun je dan echt niet tot vanavond wachten ?
Gerarda Ik mag toch wel weten hoe er mijn toekomstige man uitziet.
Els Het zal een complete verrassing voor je zijn.
Gerarda Hoe bedoel je ? Is hij knap ? . . . rijk ? . . . blond ?
Els Geduld is een mooie deugd, kindlief.
Gerarda Geef me dan een kleine tip. Zijn naam bijvoorbeeld.

Els Nee.
Gerarda Ik word nerveus, Els !
Els Zelfbeheersing siert de mens.
Gerarda Zeg iets, of ik ontplof !
Els Ontploffend mag, maar dan ruim je zelf de rommel op.
Gerarda Waarom mag ik niets weten ?
Els Omdat wij ons volledige programma willen afwerken.
Gerarda Mag ik dan de uitslag van de voorselectie weten ?
Els Die zou alleen maar voor een ongewenste verwarring zorgen.
Gerarda Je beseft toch wel dat het om mijn toekomstige gaat.
Els Juist daarom mag je nog niets weten.
Gerarda Okee ! Maar dan stel ik een ultimatum.
Els Je doet maar.
Gerarda Deze namiddag om vijf uur wil ik het weten. En geen seconde later !
Els Afsproken. Maar dan verder géén gezeur meer.

Els met de map af.

Sofie Het is erg, als je zo voor het zotteke wordt gehouden.
Gerarda Ik word daar zo kregelig van.
Sofie Eigenlijk vraag ik me af waarom jij zo nodig een man wil om mee te trouwen.
Gerarda Wel . . . euh . . . iedereen doet het.
Sofie Je weet niet wat je vergooit door te trouwen. Je vrijheid is meer waard dan de liefde van een dozijn mannen.
Gerarda Ben jij getrouwd ?
Sofie Nee.
Gerarda De ware Jacob ook nog niet tegengekomen ?
Sofie Wel tegengekomen, maar hij is me ontglipt.
Gerarda Wat erg voor je.
Sofie In het begin wel. Maar de tijd deed alle herinneringen vervagen.
Gerarda En sindsdien . . .
Sofie (onderbreekt) Duld ik geen mannen meer. Tenzij . . . tenzij "hij" terug in mijn leven komt.
Gerarda Was hij . . . lief ?
Sofie Lief ? Daar zijn geen woorden voor. Onze eerste zoen . . . we wilden beiden meer . . . ons eerste avontuur in bed . . . en toen, toen was er een kind opkomst. Grote paniek en hij vlucht.
Gerarda En zijn verantwoordelijkheid dan ?
Sofie Hij stond voor de keuze : zijn ouders of zijn lief.
Gerarda Dan heb jij twee monden te voeden.
Sofie Een maand zonder werk, kan ik me niet permitteren. Maar desalniettemin laat ik me niet op mijn kop zitten. En vooral niet door de mannen.
Gerarda Gelijk heb je.
Sofie Als ik in jouw geval was, zou ik er nog eens goed over nadenken. Je hebt meer kans een slechte man te treffen, dan een perfecte. Want die bestaan niet.
Gerarda Iemand van mijn leeftijd mag niet té kieskeurig zijn.
Sofie Ach, voor de toekomst heb je één troost: getrouwde mannen sterven over het algemeen vroeger dan hun vrouw. En wil je me nu verontschuldigen, want ik heb nog werk te doen.
Gerarda En toch wil ik het allemaal eens uitproberen. (wil afgaan)

Sofie (roept haar terug) Hier heb je je tweehonderd frank terug.
Gerarda Hou ze maar. Je zult ze goed kunnen gebruiken.
Sofie Bedankt. En bedankt voor het luisteren.

Gerarda af.

Sofie begint met stofvegen. Dan komt Fons slechtgeluimd door de tuindeur naar binnen.

Fons (boos) Ze kunne voor mijn part allemaal de boom in !
Sofie Is dat een reden om je voeten niet te vege n ?!
Fons Dat heb ik nog nooit gedaan.
Sofie Dan maak je er vanaf vandaag maar een gewoonte van.
Fons Weet je wel wie ik ben ?
Sofie Kan me niet schelen.
Fons Jij hebt wel een grote mond !
Sofie Als je tegen me schreeuwt, dien ik klacht in bij de vakbond.
Fons Trouwens, wie ben jij ?
Sofie Sofie, algemene verantwoordelijke voor de verzorging van het interieur.
Fons Van welk interieur dan wel ?
Sofie Van dit hier, waar jij met je grote, lompe platvoeten door sloft.
Fons Ben jij een . . . poetsvrouw ?
Sofie Zeg dat woord nooit, maar dan ook nooit meer in mijn bijzijn. Of ik dien klacht in wegens eerroof.
Fons Voor hetgeen jij doet, kan ik echt géén ander woord bedenken.
Sofie Jij noemt me juffrouw Sofie, ofwel Hare Eerbare interieurverzorgster.
Fons Verdomme, wat een pretentie voor een ordinaire . . .
Sofie (onderbreekt) Als je het durft te zeggen, lap ik je een kortgeding aan je broek.
Fons Ik zeg in mijn huis, wat ik wil !
Sofie O ja ?
Fons Zeker weten !
Sofie Dan maakt u er vanaf vandaag maar een gewoonte van om dat niet meer te doen.
Fons En ik duld niet dat jij me de wetten voorschrijft. Ik ben nog altijd de baas hier.
Sofie De baas ? Jij ? (begint luid te lachen) Dat heb ik anders horen uitleggen.
Fons Pak je boeltje maar en trap het af !
Sofie Daar zal madame Marie niet zo gelukkig mee zijn.
Fons Buiten vooruit, buiten, zeg ik !
Sofie Goed. Maar dan telefoneer ik eerst naar mijn advocaat.
Marie (op. Ze ziet eruit als een stadse madame) Jij al hier ?
Fons Nee, ik ben nog op mijn werk !
Marie Oei ! Wie heeft er nu weer in je gat gebeten ?
Fons (wijst naar Sofie) Daar, dat onbeschofte vrouwmens !
Marie Ach, je hebt al kennigemaakt met juffrouw Sofie, hoor ik.
Sofie (lief tot Marie) Kom, madame Marie. Zet je even in deze zachte zetel.
Fons Madame Marie ?! Laat me niet lachen !
Sofie (tot Marie) Zal ik een kop koffie voor je halen ? Of misschien iets sterkers ?
Marie (tot Sofie) Nee, dank je. (tot Fons) Is ze niet lief en attent, Fons.
Fons (tussen de tanden) Een kreng, ja.
Sofie Wat zei je . . . Fons ? Heb je trek in een tas azijn met een geut citroensap in ?
Fons (tot Sofie) En voor jou is het . . . mijnheer Fons !

Sofie Mijnheer ? . . . jij een mijnheer ? Dat past toch niet bij een azijnpriester met platvoeten. Ik moet wel toegeven dat je een apart gevoel voor humor hebt . . .
Fons.

Fons (tot Marie) Moet ik zo een belediging slikken ?

Marie Eigenlijk heeft juffrouw Sofie een beetje gelijk, Fons. Jij bent altijd chagrijnig.

Sofie Nu hoor je het ook eens van een ander, Fonske.

Fons (tot Marie) Als ze hier morgen nog is, stel ik je voor de keuze : zij of ik !

Marie Dat zullen we morgen dan nog eens bekijken.

Sofie Kan ik nog iets voor je doen, lieve madame Marie ? Zal ik misschien even het kussen in je rug opschudden ?

Marie Ja, mag, als je het wil natuurlijk, aan de voorbereiding van het avondeten beginnen.

Sofie Nu al ?

Marie Je mag natuurlijk ook een uurtje rust nemen.

Sofie Wordt dat betaald ?

Fons Wie betaald wordt, moet er wel eerst voor werken !

Marie (boos) In vredesnaam, Fons ! (tot Sofie) Maak je er maar geen zorgen over, juffrouw Sofie.

Sofie Bedankt, madame Marie. (terwijl ze afgaat) Dag . . . Fons. (begint spottend te lachen)

Fons Heb jij die onbeschofte moeial in huis gehaald ?

Marie Vind jij Sofie onbeschoft ? Daarvan heb ik nog niets gemerkt.

Fons En hoe komt het dat jij er zo geverfd en opgetut bij loopt ? Carnaval is al maanden voorbij.

Marie Begin er dan maar aan te wennen. Voortaan zal ik elke dag . . .

Fons Ik wil géén geverniste vogelverschrikker als vrouw.

Marie Bedankt voor het compliment, zeg !

Fons Met die laag plamuur op je gezicht zie je er nog dommer uit dan je al bent.

Marie Ik dom ? Ik heb meer verstand in mijn pink, dan al jouw parkieten samen.

Fons Maar mijn vogeltjes hebben hun schoonheid van de natuur gekregen. En dat kun jij niet zeggen.

Marie Als madame van een onderdirecteur moet ik er toch behoorlijk uitzien.

Fons Jij madame van een onderdirecteur ? Dat kan nog lang duren.

Marie Hoe ? Onze Gerarda trouwt toch met de zoon van jouw baas. En het enige wat jij moet doen, is aan een eenvoudig examen deelnemen.

Fons Examen ? Poeh ! Flauwe kul allemaal.

Marie Je hebt het me beloofd, Fons !

Fons Beloofd . . . beloofd. Maar ik heb er nu géén zin meer in.

Marie Dat mag je me niet aandoen, Fons !

Fons En wat doe jij me aan ? Je laat me kleineren door een ordinaire poetsvrouw !

Marie Ach, ze wil je gewoon plagen.

Fons Ik wens niet geplaagd te worden door een respectloos vrouwmens !

Op dat ogenblik komt Sofie binnen. Zij heeft een tijdschrift en een doos koekjes of bonbons bij.

Sofie Ik zal maar doen alsof ik het niet gehoord heb, zeker ? Maar het was wel de laatste keer.

Fons (tot Sofie die in de zetel gaat zitten) Wat heeft dit te betekenen ?

Sofie Pauzeren. En het mag van madame Marie.

Fons Heb jij mijn parkieten vers water gegeven ?
 Marie Fons ! Ik kan toch niet in deze kleren . . .
 Fons (onderbreekt en wijst naar Sofie) En zij daar ?!
 Sofie Ik heb een afkeer voor alles wat pluimen heeft. Ik word neurotisch, als ik dicht in de buurt van vogels kom. Ik krijg dan altijd de neiging om die rotbeesten de nek om te draaien.

Fons Heb je dat gehoord ? De nek omdraaien, zegt ze.
 Sofie Maar als het echt niemand anders wil doen, zal ik . . .
 Fons Niks van ! Jij blijft uit mijn volière ! Die arme beesten.
 Els (op) Dag pa ! Al zo vroeg thuis ?
 Fons Ik heb een halve dag vrij genomen om te . . . studeren.
 Marie Dus je doet het toch ?
 Fons Maar dan alleen voor mijn kinderen.
 Marie Zal het een moeilijk examen worden ?
 Fons Ik heb er geen flauw idee van. De examencommissie heeft me twee willekeurige vragen laten trekken. De oplossingen moet ik voor morgenmiddag binnenbrengen.

Els Wel, waar zijn ze ? Mag ik ze als eerste lezen ?
 Marie Hopelijk hebben die vragen iets met je werk te maken.

Fons geeft de twee omslagen aan Els.

Els (opent en leest) De eerste vraag: geef vijf verschillende benamingen voor "onderbroek".
 Fons Lap, daar heb je het al. Hadden ze niets eenvoudigers kunne bedenken ?
 Els (denkt na) Ik weet er ééntje ! Slip !
 Marie Een directoire.
 Fons Wat is dat nu weer voor een ding ?
 Marie Ja, dat is een damesslip met in de boord en de pijpen elastiek.
 Els Dat zijn er al twee. De volgende.
 Sofie Als ik meehelp, krijg ik dan opslag ?
 Fons Dat valt nog te bezien.
 Sofie Boxershort.
 Els Tanga ! . . . We hebben er al vier.
 Marie Ik zou geen vijfde weten.
 Fons Ach, laten we er maar mee ophouden. Het is véél te moeilijk.
 Sofie En nummer vijf is . . . een luier. Dat moeten ze goed rekenen.
 Els Vlug, de tweede vraag. (opent en leest) Geeft vijf andere woorden voor . . . borstbeschermer.
 Marie Bustehouder.
 Els Bustier. Je weet wel, dat is zo een ding . . .
 Sofie (onderbreekt) Het bovenste gedeelte van een bikini.
 Els Goed zo ! nog twee.
 Marie Zo een strapless zonnetopje.
 Els Uitstekend, ma !
 Fons En nummer vijf is . . . ?
 Els Ik zou het niet weten.
 Marie Mijn kennis is uitgeput.
 Sofie Ik weet het wel ! Het onzichtbare deel van de monokini.
 Fons Dat bestaat toch niet !

Sofie Ja, dat is juist. (denkt na) Maar een laag zonnebrandcrème bestaat wel . . . en die beschermt.
Els Allemaal goed en wel, ma, maar nu moet Gerarda nog met de directeur zijn zoon trouwen.
Marie Daarin zie ik geen enkel probleem.
Els Ik help het je hopen. Het zou wel eens allemaal anders kunnen uitdraaien.
Fons Zo ! Ik heb mijn plicht gedaan. Nu kan ik met een gerust hart naar mijn parkieten gaan.

Terwijl Fons al fluitend afgaat, komt hij Kathrijne in de tuindeur tegen.

Kathrijne Je bent zo goedgeluimd, Fons.
Fons Wens me alvast maar proficiat. Over enkele weken wordt deze jongen tot onderdirecteur benoemd. (af)
Kathrijne Is dat waar ?
Els Maar eerst moet Gerarda nog haar ja-woord geven. En dat is een ander paar mouwen.
Marie Vinden jullie het erg, als ik voor een uurtje het huis uit ben , Ik heb namelijk in de stad een schat van een jurk zien hangen.
Els Neem Gerarda dan maar mee.
Sofie En ik ga de rest van mijn schafttijd in de tuin zitten.

Marie en Sofie af.

Els Om te beginnen moeten we eens alles netjes op een rij zetten.
Kathrijne Twee kandidaten moeten zéker afvallen. Eerst en vooral moet die oversekste stier de deur uit.
Els En dan die met zijn platte-kaas-syndroom.
Kathrijne Het is bijna tijd. Ik verwacht elk ogenblik kandidaten.
Els (kijkt in de map en schrikt) De vragen ! De quizvragen zitten niet meer in mijn map.
Kathrijne Ben je dan weer slordig geweest ?
Els Zou Gerarda . . . ? (begint te zoeken)
Kathrijne Daar, naast de telefoon liggen enkele bladen papier. Zijn dat de vragen misschien ?
Els Hoe komen die hier terecht ?
Kathrijne Daar heb je ze waarschijnlijk zelf neergelegd.

De bel van de voordeur rinkelt.

Kathrijne Aha ! De eerste is gearriveerd. (gaat af)
Els Toch vind ik het vreemd dat die vragen niet meer in mijn map staken. Ik ben er nochtans zeker van dat . . .

Dan komen Kathrijne en Jhonny op.

Jhonny Hello ! Zie je me nog graag, lekkere, geile brok van me ? (kijkt rond) Wel ? Waar staat het bed waar ik dadelijk moet duiken ?
Kathrijne Zover zijn we nog niet, Jhonny Boy. Eerst moet jij nog een belangrijke proef afleggen.

Jhonny Mijn oren, zeg ! Mag ik, of mag ik niet ?
Kathrijne Dan zul je toch eerst in de gunst van je toekomstige moeten komen. Je moet haar als het ware verdienen.
Jhonny Verdienen ? Aan werken heb ik een hekel, moet je weten.

Kathrijne fluistert iets in het oor van Els

Els (roept verbaasd) Een volle ?!
Jhonny Héla, fluisteren is onbeleefd.
Kathrijne (tot Jhonny) Bemoei je er niet mee !

Els af.

Kathrijne En dan nu het “moment suprême”. Kun jij zingen ? Maar denk goed na voordat je “ja” zegt.
Jhonny Ik zing als een Hongaarse zwaluw die op een dieet van kervelsoep staat.
Kathrijne Is dat ja of nee ?
Jhonny Wat wil je dat ik zing ? Jazz ? . . . Rock and roll ? . . . blues ? Met Jhonny kan je alle kanten uit, behalve de goede kant.
Kathrijne Je mag zelf bepalen wat je zingt.
Jhonny Waar is de microfoon en mijn publiek ?
Kathrijne Jij gaat voor je toekomstige vrouw een serenade geven. Daar op het terras.

Tussen de kamer en het terras moet er een glazen deur zijn, zodat het publiek kan zien wat er zich buiten afspeelt.

Kathrijne neemt Jhonny mee tot op het terras.

Kathrijne (wijst naar boven) Zie je dat raam daar ? Wel, dat is het slaapkamerraam van je toekomstig vrouw. Als je mooi zingt, werpt zij haar zakdoekje naar beneden. Dat is dan het teken dat ze met je naar bed wil.
Jhonny Is dat alles wat ik moet doen ? Ga dan maar eens aan de kant staan.
Kathrijne Maar ik moet je wél waarschuwen.
Jhonny Hoepel op ! Ik wil géén tijd verliezen.

Jhonny plaatst zich op een knie, kucht eens en schraapt zijn keel. Dan begint hij afschuwelijk vals en willekeurig lied te zingen. Er gebeurt niets.

Jhonny (tot Kathrijne) Waar blijft die zakdoek ?
Kathrijne Ze zal je niet gehoord hebben. Je moet luider zingen !

Jhonny neemt zijn houding weer in en krijgt nog valser dan de vorige keer. Dan komt er een emmer water naar beneden. Jhonny is drijfnaat.

Jhonny Mijn oren, zeg ! Zie me hier nu staan. Ik lijk wel een verzopen kat !
Kathrijne Ik had je nog willen waarschuwen, maar je wilde niet luisteren.
Jhonny En nu ?
Kathrijne Jammer, maar ze wil je niet. Je mag naar huis gaan. Voor jou is de wedstrijd afgelopen.
Jhonny (gaat op het terras staan en roept boos naar boven) Héla, daarboven ! Jij kent niets van muziek ! Maar ik hoef je al niet meer ! Ik kan genoeg anderen krijgen

die mijn stem wél mooi vinden. (boos tot Kathrijne) Nooit, maar dan ook nooit zet ik nog een voet in dit huis. Adieu, cultuurbarbaren ! (gaat boos af)
Kathrijne Ik zal je echt niet tegenhouden. Adieu, gefrustreerde hengst !

Els komt op.

Els Die is tenminste afgekoeld. En laat nu die met zijn platte-kaas-syndroom maar eens komen.
Kathrijne Hoe denk je die hier weg te krijgen ?
Els Met véél bewegingen.
Kathrijne Bedoel je turnen ?
Els Iets in die aard, ja. Excuseer me, maar ik moet nu even naar de keuken. (Els af)
Kathrijne Aha ! het volgende slachtoffer dient zich aan.

Kathrijne gaat af en komt terug op, gevolgd door Jos. Hij heeft een boeket in zijn hand.

Kathrijne Dat had je echt niet moeten doen.
Jos Hoe ? Ik moest toch vandaag terugkomen.
Kathrijne Dat boeket bloemen, bedoel ik. Wij zijn niet om te kopen.
Jos Dat is een geschenk voor Gerarda.
Kathrijne Zij is allergisch voor bloeiende planten.
Jos Weet ik.
Kathrijne Waarom breng je dan . . .
Jos (onderbreekt) Dit zijn helemaal geen bloemen. Omdat ik weet dat Gerarda graag groentesoep eer, heb ik een bussel porei en enkele stengels selder en peterselie laten inpakken bij de groenteboer.

Els is intussen binnengekomen.

Kathrijne Erg origineel, moet ik zeggen.
Jos Mag ik nu naar haar toe ?
Els Het spijt me. Gerarda vond je te . . . mollig. Om niet te zeggen dik.
Jos Ik te dik ? (hij spant zijn biceps) Dit zijn allemaal spieren !
Kathrijne Het geen dat daar over je broekriem hangt, wat is dat dan ?
Els Die massa lijkt veel op vetrollen.
Jos Niks van ! Dat zijn spieren in rust !
Kathrijne Hoe is het met je conditie gesteld ?
Jos Ik wil niet beweren dat ik een topatleet ben, maar . . . euh . . . (boos) Zeg eens, wat heeft mijn conditie met mijn liefde voor Gerarda te maken ?
Els Uithoudingvermogen.
Kathrijne Als Gerarda eens bezig is, weet ze van geen ophouden. Ik heb eens horen vertellen, dat ze gemakkelijk een ganse nacht met een man kan blijven stoeien.
Els En daarom is het je aangeraden om . . .
Jos Zeg haar maar dat ik genoeg energie heb om een dag én een nacht bezig te blijven.
Kathrijne Kun je dat bewijzen ?
Jos Zal ze me niet geloven, denk je ?
Els Geloven wel. Maar wat ga je doen als jij je belofte niet kunt waarmaken ?
Kathrijne Dan zou ik niet graag in jouw schoenen staan.
Els Daarom gaan we nu een lichte test afnemen.

Jos Hoe licht ?
Els Twintig maal opdrukken.
Jos Pompen ? Dat valt nog mee. Zal ik dan maar beginnen ?
Kathrijne Maar het moet wel volgens de regels gebeuren. De buik mag de vloer niet raken.
Els Daarom hebben wij een moeilijkheidsgraad ingelast.

Els heeft vanuit de keuken enkele rauwe eieren meegebracht.

Els Dit zakje hangt op je borst, onder je T-shirt.
Jos Wat . . . wat zit er in dat zakje ?
Els Rauwe eieren.
Kathrijne Breekt er een ei, dan is de wedstrijd voor jou afgelopen.
Els Zullen we dan maar beginnen ?
Jos Twintig maal ? Is de helft ook goed ?
Kathrijne Komaan ! . . . pompen !

Jos plaatst zich in houding en begint te pompen. De eerste vijf lukken nog wel, maar dan begint hij te kreunen. Kathrijne en Els tellen mee.

Els Volhouden ! Je haalt het wel !
Kathrijne Vooral niet aan de eieren denken !

Het noodlot slaat toe ! Jos zakt door zijn armen en de eieren in het zakje breken. Met een T shirt vol vieze smurrie, komt Jos overeind.

Els Ach, hoe jammer.
Kathrijne Ga nu maar vlug naar huis om iets propers aan te trekken.
Jos Mag ik even Gerarda gaan groeten ? Twee minuutjes maar.
Els Gelijk je daar staat ? Ze zal je uitlachen ! Je bespotten !
Kathrijne En neem je boeket onkruid maar mee terug naar huis.

Met een hangend hoofd gaat Jos af.

Kathrijne Die jongen is werkelijk verliefd.
Els Misschien moeten we hem een tweede kans geven.
Kathrijne Niks van. Dan zijn we volgende week nog bezig.

Dan komen Anna en Amadee via de terrasdeur op.

Anna Joehoe ! We zijn maar langs achter gekomen. Straks zijn we toch familie van elkaar.
Els Familie ?
Anna Welja. Mijn Amadee zal toch met jouw zus trouwen.
Amadee Ik wil niet trouwen !
Anna (tot Amadee) Kop houden, snotaap. (tot de meisjes) Zullen we dan maar beginnen ?
Kathrijne Wij wachten nog op de tweede kandidaat.
Anna Wie . . .
Els (onderbreekt) Tony. En ik geef hem de meeste kans op slagen.
Anna Die kerel zit in een rolstoel !

Kathrijne En wat dan nog ? Die mensen hebben ook gevoelens, hoor !

Dan rinkelt de bel van de voordeur.

Els gaat af en komt terug op, gevolgd door Tony in zijn rolstoel.

Anna Laten we er nu maar vlug mee beginnen. Wat is de opdracht ?

Els Omdat Tony moeilijk aan praktische proeven kan deelnemen, houden we het op een theoretisch examen.

Anna Dan had die sukkel maar moeten thuisblijven !

Kathrijne De kandidaten krijgen elk tien vragen te beantwoorden. Daar krijgen ze precies drie minuten voor.

Anna Hou nu maar op met semmelen, en deel die vragen uit.

Els geeft Amadee en Tony elk een blad met vragen.

Anna Hoe gemakkelijk !

Tony Geschiedenis en Aardrijkskunde zijn niet bepaald mijn lievelingsvakken.

Els staat met de chronometer klaar.

Els Vanaf nu !

Kathrijne en Els gaan in een hoek staan en fluisteren met elkaar. Het is duidelijk te zien dat Tony moeite heeft met het oplossen van de vragen.

Anna Klaar ! Joepie ! We hebben gewonnen ! Eindelijk zal mijn lief knuffelbeestje kunnen trouwen.

Amadee Stop toch met dat onnozele gedoe !

Anna Wees toch blij, jongen ! Eindelijk ben je van de straat af !

Amadee Ik wil niet trouwen met iemand die ik nog niet gezien heb.

Els (die de antwoorden heeft gecontroleerd) Ze zijn alle toen juist.

Tony Mijn gelukwensen, Amadee. (en steekt zijn hand uit naar Amadee)

Amadee wil de hand van Tony schudden.

Anna Niet doen, Amadee. Ik heb je al zo vaak gezegd, dat je vreemde mensen geen handje mag geven. Je weet maar nooit welke ziekte ze met zich mee dragen.

Kathrijne Het spijt me, Tony. Ik had het je anders gegund.

Anna Geen medelijden hebben met verliezers. Rij hem nu maar vlug weer de straatstenen op.

Tony Ik word pas over een uur afgehaald, mag ik zolang hier blijven ?

Els Dat is geen enkel probleem. Je mag zelfs in de tuin wachten, als je het binnen te benauwd vindt.

Tony Graag. Want hier binnen is er geen plaats voor verliezers.

Els Misschien kun je dan met mijn vader een praatje slaan. Hij is bij zijn parkieten.

Tony Parkieten ? Dan delen hij en ik dezelfde hobby. Van toeval gesproken.

Els gaat met Tony af via de tuindeur.

Kathrijne Nu maar hopen dat Gerarda vlug thuiskomt.

Anna Denk je dat Gerarda tevreden zal zijn met mijn knuffeltje ? Kijk toch eens hoe mijn jongen straalt van geluk.

Amadee Hou toch op, ouwe zeur.

Anna Hoor je het ? Van puur geluk begint mijn grote teddybeer wartaal uit te kramen.

Amadee Ik ga even naar buiten. (wil afgaan)

Anna Hier blijven ! Stel je voor dat je toekomstige plots binnenkomt.

Kathrijne Wil je me even verontschuldigen, ik moet namelijk nog iets regelen met Els.

Anna Kun je me dan eerst zeggen waar de badkamer is. Ik moet even mijn neus poederen en me verfrissen.

Kathrijne Door die deur naar binnengaan en dan de tweede deur rechts.

Anna af. Zij geeft Amadee eerst nog een zoen. Kathrijne af via tuindeur.
Amadee is alleen en laat zich boos in de zetel vallen.

Sofie (boos op. Zij ziet Amadee niet liggen) Een mens mag niet eens van zijn verdiende rust genieten. Jaar of dag komen ze niet in hun tuin, maar als ik . . .

Amadee Sofie ?!

Sofie (roept) Mijn schafttijd is nog niet voorbij.

Amadee Ik ben het, Sofie.

Sofie Speel je een spelletje , of durf je je lelijke gezicht niet te tonen ?

Amadee Doe je me iets, als ik tevoorschijn kom ?

Sofie Dat zal er geheel aan liggen wie je bent.

Amadee Ik ben het, Amadee. (komt tevoorschijn)

Sofie Potverdomme ! Jij hier !

Amadee Ken je me nog ?

Sofie Jouw gezicht is het enige wat ik nooit meer zal vergeten. Wat doe jij hier ?

Amadee Ik ben uitverkoren om met de dochter des huizes te trouwen.

Sofie Is het met haar ook van “te moeten” ?

Amadee Ik heb haar niet eens van dichtbij gezien. Mijn mama heeft alles geregeld.

Sofie Ja, op dat gebied heeft ze een bijzondere aanleg. Het was ook door haar toen, dat je mij en mijn kind in de steek liet.

Amadee Maar ik wilde het niet !

Sofie Als je toen niet zo een bange schijtlaars was geweest, was je bij me gebleven !

Amadee Ik kon op dat ogenblik de verantwoordelijkheid van het vaderschap niet aan.

Sofie Flauwe kul ! Je wilde gewoon niet !

Amadee Mijn moeder . . .

Sofie Je had haar de rug kunnen toekeren ! Maar je wilde je luxeleventje als rijkeluiszoontje niet opgeven. Je was te laf !

Amadee Hoe is het met . . . euh . . . ?

Sofie Je weet niet eens de naam van je bloedeigen kind !

Amadee Het spijt me dat het allemaal zo gegaan is.

Sofie Hoe op met semmelen, gemene vent ! Je meent er toch niets van.

Amadee Wil je het me vergeven, Sofieke ?

Sofie Je hebt geluk dat het allemaal een tijd geleden is, anders had ik je potverdomme . . .

Amadee Ik hou nog steeds van je.

Sofie Je mag gerust weten, dat ik tot een half jaar na de feiten met een broodmes in mijn zakken heb rondgelopen. Was ik je toen tegengekomen, dan had ik van onder je kan tot je navel opengereten !

Amadee Heb je gehoord wat ik zo even zei ?

Sofie Het zal niet zo belangrijk geweest zijn.
 Amadee Dat ik nog steeds van je hou, lieve Sofie.
 Sofie Sta je me hier voor het zotteke te houden ?
 Amadee Ik zou niet durven. Maar wat ik wel durf, is trouwen met jou.
 Sofie Niet met me spotten, of ik sla je de hersenpan in !
 Amadee Wacht daar maar mee tot we getrouwd zijn.
 Sofie Wat zal je mama daarvan zeggen ?
 Amadee Dat zal mij worst wezen. Ik ben haar tirannie beu !
 Sofie Ik krijg het plots warm en koud tegelijk. Ik ga zweven, geloof ik.
 Amadee Kom dan even mee de tuin in.

Sofie en Amadee af via tuindeur.

Anna (op. Zij ziet Amadee niet) Waar ben je, mijn lieve knuffeltje ? Waar zou die snootap nu weer uithangen. (roept) Amadee ! Kom tevoorschijn of je krijgt een pak voor je broek !

Marie en Gerarda komen op via tuindeur.

Anna (omhelst Gerarda) Mijn gelukwensen, schoondochter. En welkom in de familie.
 Marie Heef hij . . . ?
 Gerarda Het is niet waar ! Niet met hem.
 Marie Komaan, Gerarda, wees eens blij. Je trouwt niet elke dag met de zoon van een fabrieksdirecteur.
 Gerarda (tot Marie) Doe me dat niet aan, ma !
 Marie Jij trouwt met Amadee ! Punt, uit.

Intussen komt Amadee op via tuindeur.

Amadee Maar Amadee wil niet met haar trouwen !
 Anna Amadee !
 Amadee Ik trouw zo vlug mogelijk met het liefste meisje van de wereld.

Sofie komt intussen op via tuindeur.

Sofie En zijn liefste meisje, dat ben ik.
 Anna (krijst) Gooi die bedriegster op straat !
 Marie Sofie ?
 Amadee Jij bent een bedriegster, mama !
 Anna Je breekt mijn hart, jongen.
 Amadee (boos tegen Anna) Ik ben het beu, dat je me steeds behandelt als een schooljongen. Ik had niet naar je moeten luisteren, toen je me verbood met Sofie te trouwen. Maar wat wil je, ze was maar een dochter van een ordinaire arbeider.
 Anna Maar, mijn lieven poepie. Je hebt de wedstrijd gewonnen.
 Amadee Die is niet eerlijk verlopen !
 Anna Je weet niet wat je zegt !
 Amadee Toch wel. (hij neemt de handtas van Anna en haalt er een blad papier uit) Want hierop staan de oplossingen van de vragen.
 Gerarda Hoe kom jij daaraan ?
 Amadee Jouw moeder en mijn moeder telefoneerden wel eens met elkaar.

Gerarda Ma ! Heb jij . . . ?
Marie Ik wilde je zo graag gelukkig zien. En Amadee was een goede partij voor jou.
Anna (tot Amadee) En nu naar huis jij !
Amadee Ga maar alleen. Ik ga met Sofie mee. Wij hebben nog véél in te halen.

Amadee en Sofie af via tuindeur.

Anna Kom terug ! (loopt naar tuindeur) Amadee, mijn schattig pummeltje, kom terug bij je mama ! (af)
Marie Ik zal dan maar weer zelf aan de strijk en de afwas beginnen. (af)

Els en Kathrijne komen op via tuindeur.

Els Hé, waar is iedereen ?
Kathrijne Staat de trouwdatum al vast ?
Gerarda Onder mijn ogen uit, alle twee ! (zij neemt iets in haar hand en jaagt daarmee de meisjes weg)

Gerarda neemt de map waarin de dossiers van de kandidaten steken en woedend scheurt ze de dossiers in snippers, behalve die van Tony.

Gerarda (kijkt naar de foto van Tony) Waarom ben jij het niet geworden ?

Intussen is Tony met zijn rolstoel via tuindeur opgekomen.

Tony Omdat de vragen te moeilijk waren.
Gerarda Tony ?!
Tony Maar ik ben nog altijd vrij. Tenminste, als je niet te kieskeurig bent.
Gerarda (wijst naar de rolstoel) Je zit . . .
Tony Die zul je erbij moeten nemen. Vind je dat een bezwaar ?
Gerarda Het overvalt me een beetje.
Tony Ik begrijp het wel. Zo reageren ze allemaal. Mag ik even telefoneren ? Ik wil naar huis.
Gerarda Waarom wil je weg ? Ben ik dan zo afstotelijk ?
Tony Helemaal niet ! Ik vind je zelfs . . . knap.
Gerarda Waarom wil je dan weg ?
Tony Ik dacht . . .
Gerarda Al wel eens gehoord van “liefde op het eerste gezicht” ?
Tony Verliefd worden op iemand die in een rolstoel zit ? Het is je reinste onzin ! Je vergooit je leven, kindlief.
Gerarda Dat is toch mijn probleem. Krijg ik dan nu een zoen van je, of niet ?
Tony Als ik er bij mag blijven zitten.
Gerarda Staande of zittende, wat maakt dat nu uit ?
Tony Toch kus ik het liefst het gestrekte benen. (hij gaat rechtstaan en loopt naar Gerarda)
Gerarda Jij . . . jij bent helemaal geen . . . jij kunt potverdikke lopen !
Tony Vind je dat een bezwaar ?

Hij neemt Gerarda in zijn armen en kust haar.

Gerarda En die rolstoel dan ?
Tony Geleend van een vriend. Ik wilde zeker zijn dat je liefde echt was. Ook als ik in een rolstoel zou zitten.

Terwijl Tony en Gerarda elkaar omarmen, komt Marie binnen met de strijkplank.

Marie Gerarda ! Wat heeft dat te betekenen ?!
Gerarda Dit is Tony. En we zijn sinds enkele seconden verloofd.

Fons komt gehaast op via tuindeur.

Fons Ha, Tony. Je bent er nog. Is het goed, als ik volgende zondag naar jouw parkieten kom kijken ?
Marie Parkieten ?! Hij ook al ? Ik heb je toch gezegd, Gerarda, dat je een levende weduwe bent, als je trouwt met een man die parkieten kweekt.
Gerarda Maar we zijn nog niet getrouwd, ma. Er kan nog véél gebeuren tussen nu en onze trouwdag. Zoals het zoeken naar een andere hobby, bijvoorbeeld. Nietwaar, liefste Tony ?
Tony Euh . . . natuurlijk, liefste Gerarda.

Einde.